

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

مه دیوانی شیخ حرم مارف مه دیوانی
کو کردنومی: سهید عیرفان خالیدی

انتشارات
نه وین

دیوانی

میرزا حسن میرزا

مهریوانی

دیوانی شیخ حەمە مەرف مەریوانی

به کردو کۆشی (کۆکردنه وه و راست کردنه وهی شیعره کان): سهید عیرفان خالیدی

پیداچوونه وه و ههله گری و رازاندنه وهی لاپه ره کان: بهرزان حسینی

ته رهی رووبه رگ: سهید سوبحانی

چاپی یه کهم، ۱۳۹۲ ی کۆچی هه تاوی

ISBN: 978-600-6814-13-1

ناوهندی چاپ و بلاو کردنه وهی نهوین:

مەریوان - کۆتایی شه قامی مەردۆخ ته له فوون: ۰۸۷۵ ۳۲۲۶۶۶۴ - ۰۹۱۸۷۷۵۴۴۰۴

Web: www.awinbook.com Email: awin9804@gmail.com

سەر شنامه
عنوان قراردادی : دیوان - کردی
عنوان و نام پدید آور : دیوانی شیخ حەمە مەرف مەریوانی /
گره آوێنده عرفان خالیدی
مشخصات نشر : کردستان: نهوین، ۱۳۹۲
مشخصات ظاهری : ۹۲ ص: ۴۰۰۰۰ زیال
شابک : 978-600-6814-13-1
وضعیت فهرست نویسی : فیا
یادداشت : کردی
موضوع : سۆز کردی - قرن ۱۴
شناسه افزوده : خالیدی، عرفان، ۱۳۵۲ -
گردآورنده :
رده بندی کنگره : PIR۳۲۵۶/ص۷۴۳م۲ ۱۳۹۲
رده بندی دیویی : ۲۱/۹۶۸
شماره کتابشناسی ملی : ۳۱۱۰۷۶۱

دیوانی شیخ حەمەمارف مەریوانی

بە کردو کۆشی:
(کۆکردنەوه و راست کردنەوهی شیعرەکان)

سەید عێرفان خالیدی

Awin Publications

ناوەندی چاپ و بڵاوکردنەوهی ئەوین

پیشکش به :

سەرچەم ئەوینداران و لایەنگرانی ئەدەب و
فەرھەنگی کورد؛ بەتایبەت ئەوانەی کە تامەزرۆی
شیعرەکان و قسە خوشەکانی مامۆستا شیخ
حەمەمارفی مەریوانین!

هەستی پێزانینی خۆیشم بەم شیۆهێ بەرامبەر بە
هەموو ئەو کەسانەی کە بۆ پێگەیشتنی ئەم بەرھەمە
یارمەتیان دام؛ بەتایبەت کۆرەکانی مامۆستا شیخ
حەمەمارف، کاک موحمەد و کاک هیوای
حەسەنی دەرئەبڕم!

ناوه پۆک

پێشه‌کی (ژيان‌نامه‌ی مامزستا شیخ حه‌مه‌ مارف حه‌سه‌نی مه‌ریوانی) ٦

به‌شی کوردی

٦٢ شه‌ری ئێران و ئێراق
٦٨ گله‌یی و قه‌سه‌م‌نامه
٧٢ داخی داخانم
٧٤ شه‌هید
٧٥ به‌رخۆله
٧٦ ته‌بیعه‌ت
٧٧ مامه
٧٨ زانا

١٤ وتووێژ له‌ ته‌ک ده‌وه‌ن
١٤ وه‌لامی ده‌وه‌ن
٢٠ لایه‌ لایه‌ی خێزانم
٢٤ سکاڵا له‌ ده‌س چه‌رخ
٢٤ شانۆی یه‌که‌م
٢٩ شانۆی دووه‌م
٣٠ شانۆی سێهه‌م
٣١ ئازادیه‌خواز
٣٧ ئاواتی دل
٣٩ هه‌والی شاعیر
٤٠ خوا لاماندا له‌ که‌ر
٤٢ شه‌رنامه
٤٧ بۆچی ناخه‌وم
٤٨ جووتیاری و فه‌لا
٥١ مه‌ر و به‌رخ
٥٥ پیری ده‌سگیر
٥٧ عه‌یش و نۆش
٥٨ داره‌ بن

به‌شی فارسی

٨١ دووبیتی
٨١ تک بیتی
٨٢ روستایی
٨٥ حکایت
٨٨ سال ٨٢ می‌آید
نمونه‌ی ده‌ستخه‌ت و وێته‌کێشی
٩٠ شاعیر

پیشہ کی (ژیان نامہ) ماموستا شیخ حمہ مارف حەسەنی

مەریوان، مەلەبەندی شاعیران، رووناکبیران، نووسەرەن و خواناسانی کوردستان بوو. بەدریژی میژوو تا ئیستا دەیان ڕۆلە بلیمەتی لە داوینی خوێدا بارهیناوه و بۆ خزمەت مروڤایەتی بە عام و کۆمەڵی کوردەواری بە تاییەت، پەرەردەیی کردوو و پەوانەیی مەیدانی کردەوێ کردوون. تا وەک بەرپرسیکی دلسۆز و تا ئەو جیگەیی لە ورە و توانایاندا بووبی، بە گەلی کوردی هەزار خزمەتی بێ وچان بکەن.

ئەم ناوچە سەر سەوز و شاخاویە بۆتە جیگای دەیان شاعیر و نووسەر و ماموستایانی ئایینی کە بە کەلام و نووسینی جوان، باخی ژایانیان رازاندوووە و خزمەتی فەرھەنگ و ئەدب و ئایینی خۆیان کردوو. یەکی لەو شاعیر و ڕووناکبیر و خاوەن ھۆشانەیی شاری مەریوان، ماموستا شیخ حمە مارف حەسەنی بوو کە لە ماوەی ژیانیدا، گەلیک خزمەتی بە شیعر و ئەدەبی کوردی کردوو.

ماموستا شیخ حمە مارف کۆری شیخ فەتاح، کۆری شیخ قادر، کۆری شیخ حامد، کۆری شیخ عبدالکریم، کۆری شیخ عبدالرحمن، کۆری شیخ شمس الدین دوم، کۆری شیخ عبدالغفار دوم، کۆری شیخ شمس الدین ئەوێ، کۆری شیخ عبدالغفاری ئەوێ، کۆری مەلا گویشایش، کۆری شیخ مەحمەد مەردۆخی. ئەم زاتانە شەجەرەیی نەسەببەیان ھەیە تا ئەگاتە لای حەزرەتی ئیمام حەسەن کۆری ئیمام عەلی (خ).^۱

مامۆستا شیخ حەمەمارف حەسەنی لە شەشەمین روژی مانگی پووشپەری
 سالی ١٣٠٦ کۆچی هەتاوی لە بنەمالەیهکی ئایینی و ناوداری کوردستان
 (مەردۆخی) لە ئاوازی بەردەرەشە مەریوان هاتووێتە دۆنیاوە. هەر لە
 منداڵیەوه لە خزمەت باوکیدا خوێندویهتی و قورئان و موقەددەمات تەواو
 دەکا. ئەمجار بۆ درێژەدانی خوێندن پەوانەی کوردستانی باشوور (ئێراق)
 دەبێت و لە کەرکوک دەگیرسێتەوه و لە مزگەوتی حەسەن مەکی، عولومی
 عەقڵی و نەقڵی دەخوێنێت. پاش ماوهێک دەگەرێتەوه خزمەت باوکی و
 زانستی (منطق) تەواو دەکا. دواي ماوهێک بۆ دوو هەمین جار دەهات
 باشووری کوردستان و لە پێنجوێن لە خزمەت مامۆستا مەلا ئیسماعیل
 پێنجویتی (مختصر کتاب علم و بیان، جمع الجوامع، تفسیر بیضاوی و ...)
 دەخوێنێت و هەر لە خزمەت ئەم مامۆستا گەرەیه خوێندن تەواو دەکات و
 ئیجازەنامە وەرەگرێ و دەگەرێتەوه بۆ گوندەکەی خۆیان ئەبێت بە مامۆستا
 لە جێی باوکیدا.

سالی ١٣٣٢ کۆچی هەتاوی لەگەڵ مەحبوبە خانم کچی مامۆستا شیخ عارف
 درگاشیخان ئیزدواج دەکا و دوو منداڵی بە ناوەکانی موحەممەد و فاتمە لێ
 بووه. پاشان بە نەخۆشین مردوو. لە دواي مەرگی ئەو خانمە، کچی
 دیکەی مامۆستا بە ناوی مەلیحە خانم هانیو و لەویش دوو منداڵی بە
 ناوەکانی لەتیف و بورهان لێ بووه. پاش مەرگی ئەم خانمەیش بە نەخۆشین،
 لە سالی ١٣٣٢ کۆچی هەتاوی لەگەڵ حەسیبە خانم کچی مامۆستا و زانی
 پایەبەرز حاجی سەبید بابەشیخ ئالمانە ئیزدواج دەکا و پێنج منداڵیشی بە
 ناوەکانی پرشنگ، گەلاوێژ، چنوو، هیوا و کاو و لەو بووه.

مامۆستا سالیکی لە گوندی بەردەرەشە مودەرپس بووه، ئەمجار بە
 یەكجاری گوندەکەی خۆیان بەجی دیلت و بەرهو مەریوان کۆچ دەکا و لە
 گەرەکی هەزارە مایک دەسێتێت. دەست لە مەلایەتی هەڵدەگرێت و پیشەیی
 خەياتی بۆ خۆی هەڵبژێرێت.

مامۆستا شیخ حەمەمارف لەگەڵ مامۆستا سەبید عەلی خالیدی نێ، شیخ
 ئەحمەدی کانی میران، مەلاکەریم بناوچە، مەلاکەریم سەردۆش، مەلا

موحه ممه د جه وانرودی، شیخ عوسمان خالیدی، شیخ له تیف شیخ الاسلامی،
شیخ رهشید چه سه ینی، شیخ له تیف خالیدی، سه یید عومر خالیدی و ...
دۆست بووه و به سه رهاتی خوشیان پیکه وه هه یه.

له گهل مامۆستایان شیخ ئه حمه دی کانی میران و مه لاکه ریم بناوه چله
ده پۆن بۆ بیاره بۆ خزمه تی چه زره تی شیخ عوسمان نه قشبه ندی، شیخ ئیجازه
نادات که مامۆستا بگه ریته وه و داوای لێ ئه کا بێی به کاتیبی، ئه ویش
قه بوولی ئه کا. جارێک پینوسیکی به خه لات پێ ئه دا نامه یه کیشی بۆ ئه نووسی،
شیخ چه م ماری شاعیریش له وه لاما ئه نووسی:

پیری ده سگرم سه رکۆماری دین
سه رچاوه ی کانی سازگاری ژین

پینوسی رازی دالم ئه نووسی
چاوم به فرمیسک دووریت ئه خووسی

هه رکات ئاره زووی خزمه ت بیه بهر
له لووله ی ده روون دووکه ل دیه سه ر

رجام ئه وه یه شای شیرین که لام
له بیرت نه چم باقی والسلام

پاش چه ند سال ئه گه ریته وه بۆ ئێران و ئه مجاره ده چیت بۆ تاران و له
ئیزگه ی رادیۆ تاران به شی ته رجهمه ی زمانی عه ره بی و به شی کوردی، ئیش
ده کات و له سه ر ئه و کاره چوار سال ده مینیتته وه تا سالی ۱۳۵۷ کۆچی
هه تاوی، به ده ست پیکرانی خه باتی خه لکی ئێران دژی رژیمی پاشایه تی،
تیکۆشانی خۆی په ره پێ ئه دا و پاش سه رکه وتنی شوێشی ئیسلامی،
ئه گه ریته وه بۆ کوردستان و له ئیزگه ی رادیۆ مه ریوان ده ست به کار ئه کات،
که له ئاگادار کردنه وه ی خه لک پوڵیکی به رچاوی گیراوه.

مامۆستا سالی ۱۳۵۹ کۆچی هه تاوی به مالۆ ده چیت بۆ کوردستانی ئێراق
تا سالی ۱۳۶۲ ده مینیتته وه. پاشان ئه گه ریته وه بۆ بانه، له دوا ی سالی که ئه چیت

بۇ سنە و تا سالى ۱۳۶۲ ئەمىنيتتوۋە. ئەمجار بە يەكجارى ئەگەرېتتوۋە بۇ زىدى خۇى، واتە مەريوان.

مامۇستا شىخ حەمەمارف سالى ۱۳۶۲ تا ۱۳۶۸ كۆچى ھەتاۋى لە دەبىرستانەكانى مەريوان و سەۋلاۋا و نى، تەدرىس ئەدەبىيات عەرەبى و فارسى دەكات. پاش چوۋار سال ئىش كردن جوۋابى ئەكەن.

مامۇستا پاش جوۋاب كردن لەو كارە، بۇ بەرېۋەبردنى ژيانى روو دەكاتە شۇراى رۇحانىيەت و لەۋىدا بە تەدرىسى عولومى عقلى و نەقلى مەشغۇل دەبىت و لە سالى ۱۳۶۹ كۆچى ھەتاۋى، تا سالى ۱۳۷۵ چەندىن تەلەبە لە خزمەتيا دەخوئىن و ئىجازە مامۇستايى ۋەردەگرن.

لەم كەسايەتتېيە بەرېزە ئەمرو دەيان و سەدان قسەى خۇش و خاترەى باش ئەگىرېنەۋە، بۇ نمونە: رۇژىك تەلەبەيە لىى دەپرسى: ئىنسان لە خاكوخۇل درووس بوە يا لە گل؟ مامۇستا دەلى: لە خاكوخۇل. تەلەبە ئىنكارى دەكا و ئەلى: نەخەير لە گل. مامۇستا لەۋەلاما دەلى: ئەگەر لە گل خەلق بوۋايە، ئەم ھەموو درز و كۈنەى تيانەئەبوۋ!

مامۇستا شىخ حەمەمارف، پياۋىكى زانا، خۇشخەت، وئىنەكئىش، رووناكبىر و تىكۇشەرىكى نىشتمانپەرۋەر و خاۋەنى ھەستىكى يەكجار ناسكى شاعىرەنە بوۋە. دژ بە خورافات و باۋەرى پوۋچ، بە شىعر و وتار بەرەرەكاننى دەكرد. لە زۇربەى ھەلبەستەكانىدا، گەلى كورد بۇ فېربوۋنى عىلم و زانست ھان دەدا. بۇ نمونە دەلىت:

ئاخەرىن پەندىم زۇر پاىەبەرەزە
بۇ نىگادارى، جىگاي ئەۋ مەغزە

تۇ و كاكىت برۇن خوئىندن بخوئىن
مافى گەل و ھۇز خۇتان بسىتن

بە خوئىندن ھەموو دەرد ئەبى چارە
بىسەۋاد ۋەكوۋ كوئىرى بىدارە

مامۆستا هۆگری شاعیرانی به‌ناوبانگی کوردستان (قانیع، بیسارانی، مه‌وله‌وی، بیکه‌س و شیخ ره‌زای تاله‌بانی) بووه و شیعره جوانه‌کانیان شوینیکی یه‌کجار به‌نرخیان له‌ سهر بیروپرای ئه‌و داناو. بۆ نمونه ئه‌وانین بلێن که مامۆستا له‌ شیعره‌ی (ئاواتی دل) له‌ شاعیره‌ی گه‌وره‌ی کورد مامۆستا قانیع (خوزگه‌ی قانیع) و له‌ شیعره‌ی (لایه‌ی خیزانم) له‌ شیعره‌ی لایه‌ی مامۆستا فایه‌ق بیکه‌س ئیلهامی وه‌رگرتوه‌.

مامۆستا له‌ زۆربه‌ی کۆنگره و کۆپه‌کان که بۆ شاعیران و نووسه‌ران و زانایانی ئایینی ده‌گیرا، به‌ وتار و سوخه‌نرانی به‌شداری ده‌کرد و کۆپه‌کانی به‌ قسه به‌نرخه‌کانی ده‌پازنده‌وه. بۆ نمونه سه‌باره‌ت به‌ مامۆستا فایه‌ق بیکه‌س ده‌لێت:

"ته‌پوین بۆلای یارانی خاوه‌ن‌ه‌ست، یارانێ که وتاریان هه‌موو جامیکه‌ لیوان‌پێژ له‌ باده‌ی ئه‌له‌ست، که دلی هه‌رکس ئه‌خاته نه‌شه‌؛ به‌لام زۆرجاریش وتاره‌کانیان تالاوێک بووه، چوو به‌ گه‌لوی زۆرداران و به‌م‌بۆنه‌وه له‌ باره‌گیان بیکه‌سی هیشتوون. ئه‌و بیکه‌سانه‌ی که که‌سی هه‌موو که‌سن، هه‌رچه‌ن به‌پرواله‌ت بیکه‌سن، ئه‌و بیکه‌سانه‌ که وه‌تن رواله‌تگیان بووه بۆ ئه‌وینی و گه‌له‌ی له‌ ده‌روونیانۆ هه‌لساندوه. گر و گه‌له‌یه‌ک که هه‌تاهه‌تیه‌ هه‌ر ئه‌گرێ و پێی ئه‌وینداری نیشتمان روون ئه‌کاته‌وه، جا له‌م په‌روازه‌دا له‌ هه‌وارگه‌ی ئه‌و که‌سه سهر ئه‌ده‌ین که وه‌تن که‌سی بووه. مه‌به‌ست بیکه‌سه، که به‌ بیکه‌سی به‌ سهر که‌س‌دارا فایه‌ق بووه، و له‌ باخی پر گولاله‌ی فایه‌ق بیکه‌س گولێک ئه‌چنین و به‌ دیاری پێشکه‌ش به‌ ئیوه‌ی خۆشه‌یستی ئه‌که‌ین."

مامۆستا له‌ دووه‌مین کۆنگره‌ی مامۆستا بیسارانی، به‌ وتار به‌شداری ئه‌کا و ده‌لی:

"به‌ ناشوکرێ نالیم؛ به‌لکوو گه‌ییم هه‌یه له‌ یاسای چاره‌نوس که دوو چین له‌ ناو ئیمه‌دا به‌ داماوێ ژیاون؛ یه‌که‌م مامۆستا، دووه‌م شاعیر، جا به‌داخه‌وه بیسارانی هه‌ردووکیان بووه!"

ئەم زانايە بە كوردى و فارسى شيعرى داناو و شاعيريكى توانا و ليزان بووه. له ناو شيعرهكانيدا زهرافهت و سهليقهيهكى هه ره به رزى شاعيرانه يان تيدا به كار هاتوو، شاعيريكى به رپرس و مروفتيكى ئازادىخواز بووه و شيعره نيشتمانىيه كان و كۆمه لايه تىيه كان و ته زه كانى، به لگه ي روون و پيشكه وتووخوازانه ي ئه ون.

له شيعرى ماموستا بۆ گۆرانى كه لك وه رگيراوه. ئه توانين ئيشاره بكه ين به شيعرى عه يش و نۆش (خرخالى خرخالى، ناسك و نۆلو مندالى. كيژئ شه لا تۆم بووايه، دوو شه وان به حه لالى) كه له لايه ن هونه رمه ند كاك "ناسرى ره زازى" يه وه خويندراوه.

له كۆچى ميژوويى شارى مه ريوان به ره و ئاوايى كانى ميران، شيعيريكى به ناو (بانگى نيشتمان) وتوو. له شيعرى (بۆچى ناخه وم) و ينه ييك له سه رده مى ژيانى پڕ له ده رد و مه ينه تى خۆى هيتاوه ته پوو و ده لئ:

نازانم ئه مشه و بۆچى ناخه وم
له دا لغه و و خه يال ساتى ناكه وم

نازانم بۆچى خه وم په ويوه
دونيائى سه نكينم له سه ر سه پيوه

له نووسينى ته نز ده ستيكى بالا و توانائى هه بووه، بۆ نمونه ئه توانين ئيشاره بكه ين به شيعرى (خوا لاماندا له كه ر) و (شه رنامه) و

ماموستا له ناو شيعره كانيدا، دوو جار له نازناوى (ژاكاو) كه لكى وه رگرتوه و ده لئ:

له نيو ئەم هه موو لار و ناپاكه
كه ره كته بلئى "ژاكاو" مه ژاكه؟

يان له شيعرى "زانانا" ده لئت:

"ژاكاو" مه به ستى ئه و كه سانه يه
به چاك و ميژه ر خۆى كردوه ديارى

مامۆستا له ساڵی ۱۳۷۶ کۆچی هەتاوی بۆ سەردانی دوکتور دەچیته سنه و پارهییکی زۆری لێ دەستین، به دوکتور ئەلێت: ئەزانی فەرقی دوکتور و قاییز چییه؟ دوکتور ئەلێت: نەخەیر! مامۆستا ئەلێت: قاییز فەقەت گیانت ئەکێشی؛ به لām دوکتور مال و گیانت!

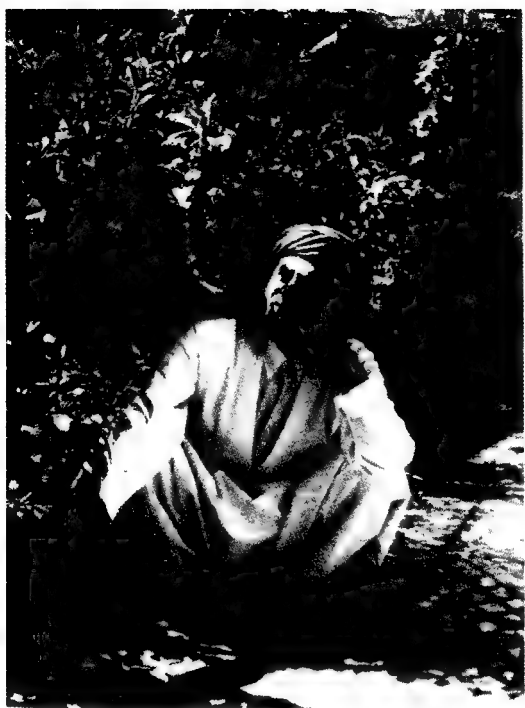
هەر لهو ساڵەدا تووشی نەخۆشی شیرپەنجەیی کە بەد (جگەر) ئەبێ و ئێش و ژان ئۆقرەیی لێ ئەبێ. هەولێکی زۆر ئەدا؛ به لām چاره و عیلاجی نابێ. بەداخهوه شاعیری ناسک هەست و نیشتمانپەرور له ئاخیرین رۆژی مانگی پووشپەری ساڵی ۱۳۷۷ کۆچی هەتاوی بۆ هەمیشە چاوی لێک دەنی و مائاواویی له گەل و نیشتمانەکەیی دەکا و له تەنیشت باوکیدا له ناو باخی خۆیان له بەردەپەشەیی مەریوان به کۆشی خاک ئەسپێردریت. ماتەم تەواو کوردستانی گرت، کۆچی ئەم بلیمەتە نەک هەر زیانیکی گەوره و شوێنپەرەنەبوو بوو؛ بە لکوو زیانیکی گەوره و کاریگەر بوو بۆ ئەدەب و کولتوری کوردی. رۆحی شاد و ریگای پڕ رێبوار بیت.

سەبید عیرفان خالیدی

مەریوان پاییزی ۱۳۹۱ کۆچی هەتاوی

خۆنەرازی هێژا

ئێمه وهكۆر ئهركی سه‌رشانی خۆمان، هه‌موو مه‌ولمان دایه تا به‌ره‌میکی پوخته و رازوه پێشگه‌شی ئێوهی ئازیز و نه‌تهرمه‌که‌مان له ئێسته و داهاتویدا بکه‌ین، به‌لام به‌روامان وا نییه که غه‌مناکه‌مان ره‌خنه‌هه‌له‌گر بیت. که‌وابوو ده‌ستی ئه‌و که‌سانه‌ ماچ ئه‌که‌ین که به‌ره‌رسانه ره‌خنه‌مان لێ ئه‌گرن. یان ئه‌گەر ئوه‌سراوه‌یه‌کی ته‌م شاعیره‌مان له‌لایه بۆمان ئه‌نێرن تا چا‌پمان داهاتووی ته‌م به‌ره‌مه به‌هه‌ولی کۆتتمان کاته‌ر بیت. ریگاکانی پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ عه‌به له پێشانی کتێبه‌که‌دا مانیوه (لایه‌ری ۱)

به‌شی کوردی

به‌شی کوردی

وتووئڙ له تهك دهوهن

دهوهن تـو بـوچى كـز و دامـاوى
نه خوښينت هـس، يا تينووى ئاوى؟

هـرچـى تـيـيـنـى ئـهـكـهـم لـهـ بـاره
فـهـرـقـى تـو نـيـه لـه تـهـك ئـهـو دـاره

بـړـوا ئـهـو دـاره چـهـن گـهـش و بـهـرزه^۱
ئـهـشـنـيـتـهـو بـه هـهـزار تـهـرزه

پـهـل و پـو مـهـكـهـم، بـالا زوړ قـهـوى^۲
رـيـشـهـى كـوتـاوـه بـو نـاخى زهـوى^۳

نـه هـهـتاو نـه سـا، نـه سـهـرما نـه بـا
بـه هـيچ شـيـوهـي زهـبـرى پـى نـابـا^۴

رـوونـه لـهـاى مـن كـه تـو بـهـپـوارى
بـه بـى جـياوازى، لـه جـنـسى دـارى^۵

۱. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "بړوا ئه‌و داره چهن گهش و سه‌وزه"

۲. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "پهل و پو پته‌و، بالا زوړ قه‌وى"

۳. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "ره‌گى داداوه، بو به ناخى زه‌وى"

۴. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "به هيچ كلوزى زه‌برى پى نابا"

۵. ئابهم شيوهيشه هاتووه: "به بى جياوازى ره‌گه‌زى دارى"

تۆ بۆچی دایم ھەلپرووکاوی
سەر و گوی شكاو، بالا زاماوی

پرژ و پەل بالا، چەوت و گری دار^۶
ھیچ بەرزۆ نابی، خۆت بکە ی بە دار

دەردی تۆ چیه خو بی ئازاری
ئەلئی چەوساوەی دەسی زۆرداری؟!

۶. ئابەم شیوەیشە ھاتووہ: "پرژ و پەل براو خوار و گری دار"

وه لامي ده وهن

خاله دهردي من زور ئاشكرايه
بوت بهيان بكمه عالم بو وايه؟

جيگاي ژيانم نزيك مالانه
بويه بهم جوړه ژينم تالانه

له بي بهزه و ههست، نزيكه شويتم
بهم نزيكويه، هه دهره خويتم!

سهري سال و هختي ژيانه وهمه
كاتي پرژ و بال هيتانه وهمه

حه يوان و مالات نه كه نه گيانم
نه خوري و نه وهري، گوپكه ي ژيانم

فرسه تم نادهن له ئيش و ئازار^۷
تا بالا بكمه، بو خوم بيمه دار

ئازار نه چه شم له سهر هه تا رهگ
سويم نه بيته وه، نه چمه شهراي مهرگ

به هيواي ژيان زور به به وه به ختي^۸
پرژ و بال ئينمو زور به به سهرسه ختي^۹

۷. ئابهه شيوه يشه هاتووه: "هيچ ماوهم نادهن له ئيش و ئازار"

۸. ئابهه شيوه يشه هاتووه: "به هيواي دواړو زور به به وه به ختي"

تا يەم بە خۆما بۆ پرژ و بالئ
ئەپوانم وا هات گوشت و خوین تالئ

هەر پەلیم باشە، بە بئ رەحمانە
ئەبیرئ و ئەبیا ئەو بئ ئیمانە^{۱۰}

دوای ئەو یەکی تر، دوای ئەو یەکی تر
یەک بە شوین یەکا، یەک لە یەک بە دتر

بۆ پەرژینی باخ، بۆ کەپر و سیبەر
بۆ حەوشە و پەرژین، بۆ پەرچە و دیبەر

بە بئ بەزەیی ئەمبەرن، ئەمبەن
بە تەور و تەوراس، ریشە کەنمە کەن

بەم حالە هیشتا مەئوس نیم لە ژین
ژیان زۆر خۆشە، حەز ئەکەم لە ژین

پیم خۆشە منیش وەک باقی داران^{۱۱}
لە مەلەندی خۆم، دوور لە بەدکاران

بژیم، بالا کەم، بیمە گەورەدار
خاوەن بارە بـم، بئ ئەرک و ئازار^{۱۲}

۱. ئابەم شیوەیشە هاتوو: "پرژو بال ئیتمۆ هەر بە سەرسەختی"

۲. ئابەم شیوەیشە هاتوو: "ئەبیرئ و ئەبیا بۆ سەر تیلانە"

۳. ئابەم شیوەیشە هاتوو: "حەز ئەکەم منیش وەک باقی داران"

۴. ئابەم شیوەیشە هاتوو: "دارئ بارەدار بئ ئەرک و ئازار"

تا روژئی ماوم به سهر دنیاوه
شنهه بئی به دهه شهمال و باوه

به وره ی بهرز له دژی زۆردار
ههلمداوه تو تا ئیسته سهه جار^{۱۳}

هۆمیدم پهندی کوردانی ههژار
که ئه لێن دهوهن هه ر ئه بێ به دار؟!

به لام داخه کهم ماوهه نادهنی
زۆردار له ریشه دهه مئه ههینی

ئه کهومه ئه وه له خهه برهسم
تهور به دهسی ئه بری برهسم

خاوهنم زۆره؛ خاوهنی زۆردار^{۱۴}
بهش بهش کراوم؛ وهک کوردی ههژار

نازانم چیه و چ دهلیلیکه
ههه پهه له به دهس ئیزاریلیکه!

بۆ هه رکهس له مه ههلی به دهسکهوت^{۱۵}
رهحم و بهزهیی تهواو لیهه لکهوت

۱۳. ئابهه شیوهیشه هاتووه: "بالام کیشاوه خۆم بکهه رزگار"

۱۴. ئابهه شیوهیشه هاتووه: "زالم زۆره، زالمی زۆردار"

۱۵. ئابهه شیوهیشه هاتووه: "بۆ هه رکهس له تهک فرسهتی دهسکهوت"

بۆ ھەرکەس لە تەك دەستی كەوتە كار
لە عاستی فەقیر، بوو بە گورگە ھار

نازانم بۆچی دوو دەسی سروشت
دایم ھەر چینی لاوازانى كوشت

بەلام خالە گیان مەلئ فەوتاوە
ورەم بەھیزە و رەگم ھەر ماوہ^{۱۶}

لەمە زیاتر كوشتەى زالم بم
گیرۆدەى ژینی سوێر و تالم بم

بۆ ئاکامى خۆم بۆ مافی رەوام
كۆل نادەم و ھەر لە سەر ئەو بروام^{۱۷}

چاوەرانی فرسەت و ھەلم
بە پشتیوانى گشت ھۆز و گەلم

ھەتا ھەتایە زۆر بکا زۆردار
روژی ھەر ئەبێ دەوێن بێ بە دار!

۱۶. ئابەم شیوەیشە ھاتووہ: "ھۆمبەد قەوی و رەگم ھەر ماوہ"
۱۷. ئابەم شیوەیشە ھاتووہ: "كۆل نادەم ھەتا لەرووی ئەم دونیام"

لايه لايه خيزانم

رۆلە لای لایه؛ کۆرم لای لایه
ئەمشەو بۆچی تۆ هیچ خەوت نایە

رۆلە ئەزانم هیشتا منالی
ساواي نەرم و شل، بەگروگالی

بەلام تەقالا و نیگای تۆ بۆ من
خستوومیەتە ناو ئەندیشەي بی بن

هەرچەن چکۆلە و بەستەزمانی
ناشی بۆ دنیا و ژینو پروانی

بۆی لەم دنیا پان و هەراوە
بۆچی دەس و پیم موحکەم بەسراوە

لە نیو لانکەدا بەم جۆرە قەتیس
شەتەک دراوم بە پەت و گوریس

گوايه چیم کردوو، بەشی کێ ئەخۆم؟
خۆ شیري مەمکەي دایکی خۆم ئەخۆم!

هەي لایه لایه، رۆلە لای لایه
دنیا زیندانی پیاوی ئازایه

رۆلەي خەڕپن و دل پەرۆشەکەم
هیزی دوو ئەژنۆ، جگەرگۆشەکەم

پیت بۆیم بۆچی ئەسیر کراوی
لە نیو لانکەدا شەتەک دراوی

تا خووی پی بگری به کوټ و زهنجیر
به پهل به سراوی، هیچ نه بی زویر
دهس و پیټ له ژیر کوټا نه ته زئ
رهمه قه نه پوا و دلت نه له رزئ
ئه و به ند و کوټه وهک شیر برسی
ئالوټ بکا و له هیچ نه ترسی
بو نیشتمانت به دل بجوشی
بو گرتی ماف زیاتر تیکوشی
هه ی لایه لایه، رو له لای لایه
پیاوی ترسنوک حیزی گشت لایه
رو له پهن دی من بو خوت و کاکت
بو پاشه پوژی ژینی رووناکت
ئه م دنیا که و تۆ پیټ تیناوه
رهنگا و پهنک هه روک بووکی رازاوه
زاهیری وایه نیوی گه نیوه
به مه سه ل هه روک "زکه ی ته پیوه"
ساوای وهکو تۆ ته جره به ی نییه
ئاگای له به زم و گو به ندی نییه
پیری وهک بابت ته جره به ی زوره
ئه زانی دنیا که بنکه ی زوره
بو ئه وه ی رهنجت بگا به سه مه ر
ئه بی سه ره بخو "له کهل بیته دهر"

نابی هیچ وهختی ههله بدهی له دهس
هاتوو ئهو ههله، قهت نه کهوتۆ دهس

داد بو ئهم و ئهو خووی پیاوی حیزه
کوژم مهسهلهس، "کهه به نه قیزه"

دهخیل نامووست نه فروشی به نان
سه رشۆر بوهستی به رامبهه و یژدان

دهردی سه رشۆری، قهت چاری نایه
له برسا مردن، له چاوی شایه

دایکت به هیواس کاتی بوی به لاو
له ریزی پیاوا کهوێته بهه چاو

له ژیر سایه تا به سهیته وه
وهک گولی تییراو بگه شهیته وه

وهک دایکانی تر بی به ساحیب خێو
پاسه وانی بی له جنۆکه و دیو

به تیلاهی چاو نیگای کرد هه رکهس
تی ههلهی ههتا ئهو په ری ئه تلّهس

هه ی لایه لایه، رۆله لای لایه
"کورعه سای دهسه بو باب و دایه"

رۆله بیناییم، رۆلهی شیرینم!
سوژمای دوو چاوم دهوای برینم!

ئاخه رین په ندم زۆر پایه به رزه
بو نیگاداری، جیگای ئهو، مه غزه

تۆ و کاکت برۆن خویندن بخوینن
مافی گهل و هۆز خۆتان بسینن

به خویندن هه موو دهرد ئه بی چاره
بی سواد وه کوو کویری بی داره

نهک وهک زاناکان رابوردوی ولات
خۆتان مه شغول کهن به ئه ده بیات^{۱۸}

یا ته حقیق له سه ر فه لسه فه و حکمه ت
به ره میان نییه؛ به غیر از نه گه ت

به شیمی و فیزیک، سه رنج له ماده
ئه سبابی مه ردی ئه بی ئاماده

به زوان به قه له م به ره نج و خه بات
گیانتان به خت کهن له ریگهی ولات

بو داوا و نزا کهس گوی ناگرئ
حه ق ئه گهر حه قه، به شه ق ئه سنرئ

ئه به د نامرئ و ناوی زیندووه
ئه وهی له ریگای گه لا تیاچووه

ههی لایه لایه، رۆ له لای لایه
شه ره ف گه نجیکه هر دواپی نایه

۱. ئابه م شیوه یشه هاتووه: "خۆتان مه شغول کهن به ذات و صفات"

سکالا له دهس چهرخ

خوای بی شه ریک! ئاگاداری دل
عه رزیکم هه یه با نه یه مه گل

ئه هم دنیا ئه لئی تیا تر ئویه
راسی نه ماوه هه مووی در ئیه

گه وره تا بچووک پیشه ی لارییه
راسی ئه ر مایی دهر دی کارییه

هه موو یاسایه پیچه وانیه
مرؤف ره و شتی وهک دیوانیه

"شرع" وهر گه پراوه کراوه به "عرش"
خاوه ن فام با هه ر سک بدا له فهرش

مه سه له ی شهرع و ته لاق و نیکاح
بووه به گالته ی گه و ج و زه به لاح

تووی راسی له پووی بیسات برپاوه
په رده ی ناموزوس و حه یا دپاوه

پاره دار بو خوی هه مه کاره یه
قازی گوئی له مشتی، پول و پاره یه

دزی میلیی — و نی ریزلیگی — راوه
دیـل و بهنده یه، دزی ئافتاوه

خوین مژین زالم ئه لین هونه ره
قورئان خویندنی هه ژار، ته شه ره

قسه ی راس هیچ کهس گوئی بو ناگری
به کار هینراوه، دروی به کری

چینی شه رزان، "عوام الناسه"
عه لامه ی ده هر، مه لا ته وراسه

ئوه ی ته مه نی به سالا چووه
گالت ه جاری لای لووس و بی مووه

له نیو ئهم هه موو لار و ناپاکه
گه ره کته بلایی، "ژاکاو" مه ژاکه!

شانۆی یه کهم

دهسا فریشته وازیته له خاو
پیشانگای دونیا بهینه بهر چاو

ههزاران منداڵ سهه و پئی پهتی
مل به رهگئی بهن، برسی و عهزهرتی

ههزاران ههتیو چاو پر له گریان
دهرگا و دهرگا کهر بو تیکهیه نان

چه کوپ و کچی، بی دایک و بی باب
بو بزهی لیوی بوون به کهباب

چهن ورگی برسی به پشتا لکاو
رهق و کووماوه زیز و چهپهساو

پیری چهوساوهی دهستی ههزاری
دایم لارهمل له تاو قهرزاری

ژن و پیاوی پیر؛ وشک و رهش وهک قیر
بی دهخل و بی کار، بی پهمهق زویر

له بهر بروسکه و ههتاوی بی تین
وتووێژیانسه سهبارهت به ژین

دایکی مندالی مهک توژی چهق
ساوا ئهیمژی ئهپروانی زهق زهق

له گوی کوانووا چوارمشقهی داوه
به کولی گریان جهرگی برپاوه

سهدها پیره ژن، چهنی چهرموو ئیسک
کالانهی چاوی پرپه له فرمیسک

سهدها گه وره کچ که بی تین ماوه
هر ته نیا کولمی به جوانی ماوه

لای دهرگا وه ستاو چاو له گوزهره
بو چاره نووسی دهسه و نه زهره

چه نه نه خوشی که وتوو له سک عهرز
بی دهوا وحه کیم هه لچوو قاوی لهرز

به بی ئه جهل وا به فیرۆ ئه مرن
ئه سپهردهی خاک و کهندهری قه برن

چهنده مامۆسای عه لامه و به دین
خنکاو به دووکه ل کویره وری ژین

چه ن لاوی دلیر ژیر و هه لکه وتوو
لهخت و لاو جوان بالا پیکه وتوو

چه ن خاوه ن دلّی زینوو و بیکارن
ویل و سه رگه ردان، له ژین بیزارن

ئەر سووسە بکەى که خاوەن بیرن
ئیتەر زیندانی کۆت و زەنجیرن

چەن خویندەواری ژیر و بلیمەت
دەس و پێ بەسراو بە زەنجیر و پەت

هەزار ناحەقی بکەى لە حەقی
خوێنەکانابى، بابى بە دەمیا

ئەر سکاڵایە بکرى بە ئاشکار
ئیتەر هەر سەرەو، ئەچى بو سەر دار!

شانۆى دوھەم

ئالەم شانۆدا چىت دېتە بەرچاۋ
ھەزاران گاخور بى بەزە و ناپىاۋ

ھەزاران سىكزل مل كۆتە قەساب
لە ئاستى راسى لار و بى ھەساب

چەن لالەۋەرى، بى دىن و خوين مژ
چەندە چلكاوخور بى نان و پىاوكوژ

چەن بەر گاراجى بى ناۋو نىشان
رائە بويرى بى ئەزىەت كىشان

چەندە ەوامى لە خوا بى خەبەر
مەدرەك زانىارى، ەبايە و مىزەر

چەندە خۇفروش لە رى ھەق لارە
لە بۇ خوين مژان فەرمانبەردارە

چەن دايكە خوگى بەكرى گىراۋ
لە بۇ داگىركەر، نەك چاۋى سەدچاۋ

غەرقن لە نىۋى ناز و نىعمەتا
ئەمىر و ئاغا بە سەر مىللەتا

شانۆی سیّەم

لہ شانوی سی دا بیرئ کہرہوہ
چاوئ ہلبرہ لہ بو سہرہوہ

بَلّی به یه زدان، خاوه‌نی هه‌ستی
سازهنده و ریکخهر بَلندی و په‌ستی

حیکمہ تی چپیہ ئہم تہ فاوہ تہ
ئہم بہ رزی و نزمی و ئہم عہدالہ تہ

ئایا گاخۆر و سکز و خوین مژ
یا چلکاوخۆر و بی بهزه و پیاوکوژ

ھەر بەندەي تۆن و فەرمانبەردارن
بۆ ئەنجام دانى ئەمرت بە کارن؟

پاسه‌وان مولک و سه‌روہت و مالن
خزمہ‌تگوزاری خیزانی مالن

بۆيە سامان و مال و دەسلەت
 ھەمووی بۆ ئێوان بوو بە خەلەت

تیپی چەوساوە پۆژوو ناگری
نویژنە کەرە و گوی بۆ حق ناگری

ناتپه رهستن و بی ئه مریت ئه کهن
ته نانهت به کریش ئیشت بو ناکه ن!

ئازادىخواز^{۱۹}

ئازادىخواز گىرى گىرى
كەوتە ژىر پىي درنج پەرى

دىۋى گاخورى سەرسەرى
ئازادىخوازى سەرسەرى^{۲۰}

مىللەتتى بوون كوردى ھەژار
چەوساۋەى دەستى ئىستعمار

ھانا براۋ لە زولم و زور
وەك مردوۋى دەرھىنراۋ لەگۈر

كز و دامماۋ و لارەمىل
دەسە و نەزىر بۆ چەن سىكزل

لە بەر لىرفەى چەن مىلپانى
دايم رەجال تىكەنەنانى

بە شەۋ بە رۆژ بە خۆكۈشتىن
بە بىپشۋو ئارەقپشتىن

گىرە و كىشە پاس و بەژار
بە چۈار فەسلە خەرىكى كار

۱۹. لە سەر ھەۋاى فولكلورى كوردى "ھەلالە برايمە گىرى گىرى"

۲۰. ئەم بەيتە ئابەم شىۋەيشە ھاتوۋە: "دىۋى گاخورى بەدفعەسالى

ئازادىخوازى نايە چال"

له هاوینا له ژیر هه تاو
وه کوو گوشتی نیوه برژاو

زستانیش ئهو قورپه سه ره
چنگ و په لی وه ک کۆته ره

ئابهم جوړه خه ریک کار بوو
چی بکا؟ هه ژار و ناچار بوو

سوود و مایه ی ئهم داماوه
به ره می ئهم بهش خوراوه

هی خو ی نه بوو، بو سکزل بوو
ژن و منالی بی جل بوو

سه ر بی په شتی، پی بی کلاش
مه سه له "سه ر ئاش و قنگ ماش" ^{۲۱}

زستان بی نان، هاوین بی دؤ
تالان کراو و په نج ه پؤ

له بهر گورگی ده ور و پشتی
پولی نه بوو له نیو مشتی

به ره می خو ی و خیزانی
دهر و دهشت و ده خل و دانی ^{۲۲}

۲۱. ئابه م شیوه یشه هاتووه: "مه سه له" خو ماش و سه ر ئاش "

۲۲. ئابه م شیوه یشه هاتووه: "دهر و دهشت و سفره و خوانی"

گاځوړ ته و او هه مووی ئه برد
ئو له دووړو نیځای ئه کرد

چه نای چن سال ئه م دام او ه
ئا به و رهنج و ته قالاوه

له خه ویش بیگوتایه به ش
به شق ئه خرایه کونه ره ش

ئازاد یخواز گری گری
که و ته ژیر پیی درنج پهری

ئهم گه لڼه وا که ئه یزانی
که تیځ گه یشته به ئیسقانی

راچله کا، هه لسا سه رپا
رووی کرده نیو دؤل و چیا

دهستی دایه کوهک و دار
بو بهر هه لستی ئیستعمار

له نیو دارسانی هه رد و کیو
خوی قایم کرد له جن و دیو

ئیتړ ماوهی نه دا، گاځوړ
مافی ببا به زولم و زور

کاری بکا خووی و خیزان
وه کوو هه موو گه لی جیهان

له ديهات و شار و دژى
به ئازادى بو خوى بژى

مهلبهنى گهر، دهشت و كويه
هر بو خوى بى، چوون هى خويه

چوونكه رهسمى كول جيهانه
هه رچى چينه خاوهن نانه

سوور و سپى، ههم زهره و رهش
به گويرهى خوى بردوويه بهش

بوچى ئه بى ههر ئهم كز بى
بهشى ههموو چز و بز بى

ئازادىخواز گرى گرى
كهوته ژير پى درنج پهرى

ماوهى چهن سال به بى وچان
بى ريگا و جى، بى جل و نان

دژى گـاخـۆرى تاوانبار
خهباتى كرد به بهرد و دار

كىژى جوان، لاوى دليـر
پيرى به ههلمهت وهكوو شيـر

بى مانوو بوون له ههره و كيـو
لاشهى ئهخست له جن و ديـو

له بهر خوینی لاوی جوان
لاله ئه پوا له کوردستان

له تاو خوینی کیژی ناسک
به گولی سوور، سوور بوو باسک

کۆلنه دهر بوو تیئه کۆشی
زیاتر ئه بوو حیرس و جۆشی

رووت و قووت و تینوو و برسی
له توپ و تانک نه بوو ترسی

داری داخست له دهس گاخۆر
ته میی کردن کزو سه رشۆر

له مه لبه ندی پان و هه راو
کوردستانى داگیرکـراو

جن و دیوی گسک لی دا
چلگاوخۆری نسک پی دا

زۆری نه ما چینی زۆردار
له لاوازی کهوتـه هاوار

چاره برـاو کـز و نا کام
کرێنۆشی برد بو مامه سام^{۲۳}

۲۲. ئەم بەیتە ئابەم شیوەی شەهاتوو: "چارەى نه ما باوى بولار

هاواری برد بۆ ئیستعمار"

ئازادىخواز گىرى گىرى
كەوتە ژىر پىي درنج پەرى

ئىستعمار بى بەزە و دىن
لە بۆ كوردان دل پر لە قىن

چاكاوخورانى پەنا دا
رەنجى كوردانى بە با دا

بە تىشاو و بە تىخوپىن
هەروەكوو سەگ كەوتە وەرىن

بۆ سوودى خۆى كەوتە پىلان
هەروەكوو يابوو ئەحىلان

بە دەسەوبرد كەوتە فرىا
بىجگە لەمە چارەى نەما

شاھەنشاه و سەيدە رەئىس
دوو چاكاوخور، نەگريس و پىس

بە تەگبىرى رىويە پىرە
بردنيان بۆ "الجزيره"

هەر دوو كۆيلەى دا بە ئاشتى
شۆرش كوردى كوشت و ناشتى

ئاواتى دىل

خۆزگە تا ماوم شەۋىي لە خەوما
ئەبووم بە خاۋەن دىنيا تا شەبەق

شەرتە بە شەرتى پياۋى بە شەرەف
بە يەزدانى پاك بە رەببى فەلەق

دارم دائەخست لە دەستى زۆردار
هەقم دا ئەنا، لە جىگەي ناھەق

دەسم ئەنا بين خوينمژ ئەمتاسان
فەقىرم ئەکرد بە خاۋەنى ھەق

روونم ئەکردۆ درۆ و دەلەسەي
سۆفى چاۋ قونجاۋ، دەرويشى چاۋزەق

دز و دەسبەر و چەتە و جاشەكەر
ھەمووم بەجارى، ئەدانە بەر شەق

توۋى زەۋى خۆرم ئەبرى لە بىسات
گشت كەسم ئەکرد بە خاۋەن نەسەق

نوۋىتى جوانم ئەدا بە ھەتيو
نەمئەھىشت بنوى لە سەر عەرزى رەق

زۆرگۆم ئەخستە ژيەر بارى گران
ھەتاكوو ئەيوت "اللَّهُ صَادَق"

نہ مئہ ہیشت بریک چاخ بی بہ لہوہر
بریک لہ برسا بی بہ چہرمہ رہق

نہ مئہ ہیشت زانا کہو یتہ کوژبن
ہمہ کارہ بی نہ فام و ئہ حمہق

ئہوہی کہ فہ توای ناحہقی ئہدا
چہرمیم دہق ئہ کرد و ہک چہرمی لہق لہق

ئہوہی بہرنامہی ژینی ناہق بوو
ئہ متزپان ہہتا پیی ئہنا لہ ہہق

نہ مئہ ہیشت بریک تہ لارنشین بی
بری لہ سک عہرز وشک و بی رہمہق

کاریکم ئہ کرد ہہتا ہہتایہ
کہس توورہ نہ بی لہ قسہی نہستہق

جا بمزانیایہ ئہم دنیا جوانہ
بہہشتی نہ بوو پر شہوق و شہبہق؟!

هه والی شاعیر

رۆشنه له لام زۆر باش ئه زانم
رییواری ریگای دیی خامۆشانم

فریشتهی جوانی له من تۆراوه
جنۆکهی پیری بووه به میوانم

زۆری نه ماوه بگه مه مه نزل
جی بیلم مه ئوا و مناله کانم

ئاخۆ له دواي خۆم ببی و ریكهوی
كهسانی بلین داخی داخانم!

یا خو له کاتی بیره وه رییا
چه پهله باسی کهن ناو و نیشانم

کاتی باس و خواس له گۆری تهنگا
به رحمی خودا پاراوه زوانم

یا وهک جاندرمه ی رووی ئه م دنیا یه
چاوم ئه به سن و بهر ئه بنه گیانم!

خو لاماڻ دا له ڪهر

مهرجانهي جادوو بي به هاوسهرو
ليباسي گوني بکھي ته بهرو
خهرجي خيزاني ڪهوي ته سهرو
ناهوميڊ مابي له دهشت و دهر و

بڙ شيوي شهوي ئه و دهر و دهر بي
چاڪتره له وه ڪه تووشي ڪهر بي

پير بي ته مهنو بچي ته ههشتا
بووک بڙ چڙي ئاو بچي به گڙتا
ڪور بتڪا به شوان له دهر و دهشتا
ههلتخوليتن له خوشي و وهشتا

ئو ویش بي جي و پي، بي ژورده سر بي
چاڪتره له وه ڪه تووشي ڪهر بي

گه داي و فھر بتڪا به فاقه
له قهرزا چه قيو تا بينه قاقه
خيژان بو ڪراس بتڪا فه لاقه
دوو بلي شيتت و يهڪ بلي ساقه

ڪز و ناهوميڊ هه ناسه سهرد بي
چاڪتره له وه ڪه تووشي ڪهر بي

سیل باریکو کا ہر وہ کوو سوزن
بہ گولی و ئیسقا بی بہ رموزن
بہ فیتی فیتنہ و درؤی درؤزن
شار بہ دہرت کھن، بہ دار بت کوژن

بہم حالؤ ئہ گہر خاوەن نہ زہر بی
چاکترہ لہوہ کہ تووشی کہر بی

دہرکی زیندانت لہ سہر دابخری
بی تاوان حوکمی کوشتنو بدری
تاقانہ کوپو بہ لاوی ہمری
مال و سامانو بہ تالان بیری

پیت ئہ لیم ہتا تو باخہ بہر بی
چاکترہ لہوہ کہ تووشی کہر بی

شہرِ نامہ

روژئی زوقم و ہم سہرما بوو
پالتاویکیش لہ بہرما بوو

پی بہ کالہ و دہس بہ گوچان
کہوتمہ ری بو گینگہ چان

گہیمہ بہرؤ ہر جورئی بوو
خہستہ و مانوو چنگ لہ گو چوو

لرفہ لرف و لیوہ لہ ری
ئادہی ماموژ، چاییم بہ ری

لہ دوائ نہختی کہ حہسامو
لہ بہر زوپادا بووژامو

لہ نیو دی دا بوو بہ قیرہ
جنیودان و ہہرا و نیہرہ

لہ مال دہرچوین گہورہ و بچووک
دیمان دوو دراوسی عہقل سووک

یہکی بہ ناو حہمہ کہریم
ئہویان رہزا، ہاوسی قہدیم

لہ سہر ئاودانی بزن و مہر
گہرہ کیانہ بیکہن بہ شہر

حہمہ کہریم وتی: رہزا
لیمی لادہ شہر و قہزا

که رتی تر بهم حه یوانانو
گوزهر کهی تو لهم بانانو

دنیا بهم حیزییه ناژی
یا ئه وکوژم یا ئه مکوژی

له یهک بره دار و پردو
بو وا ئه کهی ههی سهگ مردوو

رهزا وتی: ئهم بانانه
وشکه بو ئهم حه یوانانه

خوارو قورپه لیی دهرناچم
ریتالای ئه بی قچام

حه مه که ریم کردیه هه را
چوو به ژوردا له بو تیلا

تاوی دایه کلکه بیلی
میشتکی رهزا هیچ نه یه لی

رهزا هه روا به ئاسانی
تیلا له دهسی دهرهانی

دای به سه ریا سه ری شکاند
هه ر دوو رهگی ملی پساند

دوو پرخه ی کرد دریژ بو ی کهوت
رهزا داری له دهس داکهوت

بوو به گريه و شين و روږ
حه مه كهريم ئاي برا ږو

ژن و پياو به يه كجاري
وهك تاوه ته رزه داباري

هه ريهك بو كومه كي لايه
هه ږاي ئه كرد ئه توت بايه

به سهري ږووت به پي پته تي
شه ږوو به شهري عه شهري تي

هر له ولاوه سمه گله
هه ليه خستو وهك دامله

هر له ولاوه قاله ناوه
ئه توت له دواي گهل جيماوه

هر له ولاوه حسه ينه بوړه
ئه توت هه نكه و داويه پوړه

هر له ژيړدا بله ماچو
ئه تو لاچو، ئه تو لاچو

ئانه چيشا و چيش بيه ني
سه ره وژوور هات هر نه ييني!

كوږ ره حماني باوه حه مه
هاته دهرو وهك تا ده مه

هەر له ژيړدا فهجه وهسه
خوځى و خوشكى تهسئ وهسه

ئهها شانئ ئهها كورنوو
بو شهر كردن له سهر بيانوو

خوله عه به و خونچه حهئ
مينه شهل و دايه رهنئ

حه مه شوكره و رهحيمه سله
ئاقتاو به خوا ئهتوت گوله

مامه ئهحمه د به رهوتى سووكى
سهعاى كورپى و عهلهى بووكى

هەر خوځى ئهكوشه داخى قهويم
كالىئى ژنى حه مهكهريم

ئهو عهشامه گشته به يهكجار
بهربوونه يهك به بهرد و دار

چهن كه سيكيش ناوجى كهه بوو
تهقالايان بئ سهمههه بوو

به ناوبژى شهر نه وهستا
هاواريان برد بو ماموستا

مهلا خييرا به دهس و برد
ههستا سهر پئ خوځى گورجو كرد

قورئانی نایه سهر سهرو
به سهلوات دان هاته بهرو

هاواری کرد: ئه هلی ئیمان!
بیکن به خاتری قورئان

یه کتر مه کوژن جیا بینو
ئاشتی بکن ئاشتو بنو

خه لکی چاویان به قورئان کهوت
هه موو داری له دهس داکهوت

له بهر خاتر کهلامی خوا
گوریزیان کرد گشت بهره و دوا

شه پ کوژاوه خه لکی سرهوت
حه مه کهریم دوو مانگ بوی کهوت!

بۆچی ناخەوم

نازانم ئەمشەو بۆچی ناخەوم
لە داڭغە و خەيال ساتى ناکەوم

نازانم بۆچی خەوم رەوىو
دنياى سەنگىنم لە سەر سەپىو

گوایە من ئەبى ئەمشەو بیدار بىم
بۆ روونى شەبەق بەئىتتىزار بىم

ئەبى وەك نەخۆش تەنگى دلم بى
لە نىو جىگەما تالوتلم بى

وا ديارە ئەبى ئەمشەو بیدار بىم
زووخاو ھەلرېژم تۆزى رزگار بىم

چوونكە شەو وەختى سكالای دلە
وەختى شىوہنى بولبول بۆ گولە

جىئى راز و نیاز ئەویندارانە
كاتى نالە و شىن دەردەدارانە

جووتیاری و فہلا

ئەلین کە کاسب حەبیبی خوایە
ئەمە حەدیسە و راستەکە ی وایە

بەلام کاسبی کە جوراوجورە
لە نیو کۆمەلە ئەنواعی زۆرە

کرپین و فرۆش یا خو حەمالی
کارخانەداری ھەتا بەقالی

شوانی و رەنجبەری، چەرچی و تاجری
دارتاش و جلدور، یا خو شاتری

نۆکەری و گزیر کوێخای ئاواپی
خادمی و سوالی، یا خو مەلای

ئەمانە و بری پێشە ی جۆربەجۆر
ھۆی ژینی کۆمەل؛ زۆردار و بی زۆر

لە نیو ھەموواندا پێشە ی فەلای
لە ھەموو زۆرتەر خواوەنی بای

چوون کار فەلای بی فروفیالە
بی سوین، بی درۆ و بەبی دغیالە

فەلای سینەساف بە دلی بەسۆز
ئەرەق ئەپێژی بۆ گەل و بۆ ھۆز

تهنیا ئومییدی هەر به خوایه
بههشت به بی شک جیگهی فهلایه

خۆی و جووتی گا و مال و منالی
تهقالا ئهدهن بو کشت و کالی

به ره می فهلای خاوهن دهخل و دان
سوودی لی ئهبا هموو چینهکان

تۆم ئهوهشیتنی ئهیداته دهس خوا
ئهلی ئازاد بی ههرکهس لی ئهخوا

له سه رمای پاییز له تۆفی زستان
لاسامهی بههار، خۆری تابستان

ئیش ئهکا و زهوی به گا ئهکیلی
ههول ئهدا عهرزی بایر نههیلی

وهختی سهوز ئهبی به بی پشوودان
خهریک بژار و شهوپات و ئاودان

درهو پی ئهگا دهس ئهداته داس
دروینه ئهکا به تۆی یهک کراس

دپک بو دهسی، ئارهق بو چاوی
گهرما بپر هیز و ههناوی

درهو تهواو بوو بو کیشه و گیّره
خۆی ئهپرووکیّتی، ئهلی سا دیره!

دوای کیشه و گیرهی پر له مهینه تی
ئه مجاره خهرمان نورهی شه نیه تی

شان و قول ئه کوتی ئارهق ئه ریژی
خهرمان سوور ئه کا به کهو ئه بیژی

به ره می جووتیار به شداری زوره
به شی خوی ئه با ههر کهس به نوره

له پیشا دهری ئاغا و زاوتانه
به راتی مه لا، خادم، کوپخانه

زه کاتی شهرعی خو ئه وه دیاره
به بی قسه و باس به شی هه ژاره

کاتی خهرمان پیو خهرمان ئه پیوی
به ش خوی دانه نی ئه ویش ئه یکه وی

ئه مجا خهرمان لۆخ، دوای ئه وه شوان
سه لام مام حاجی، مزهی ئاشه وان

له مانه ههرچی جیما به جه وال
جووتیار باری ئه کا ئه بیاتو بو مال

ههرچی جی مایی له نیو کوله لا
راتبه ی فقه یی به و به راتی مه لا

ئه مجا سه ره له نوی فه لای بیچاره
له بو وه رزی تر ئاماده ی کاره

مەر و بەرخ

ئىۋارە ۋەختى خۆر نەما لە جى
رانى ئاۋايى رووى كرده ناو دى

ھەر لەدوور مەرىك بەجەخت ئەيباران
لە كەلەخانىش بەرخىك ئەيقاران

تمەس ئەو بەرخە، ھى ئەو مەرەيە
ئەيزانى دايكى لە ھاتنەۋەيە

مەرى بەستەزمان چوۋە نىۋ ھەوشە
دلى بۆ دىتنى رۆلەي پەرۆشە

لە دەركى گەور فرە بارانى
ئەيوست بىيىنى رۆلەي زىندانى

زۆر بە تاسەۋە چوۋە بەر چەپەر
ھاكا بۆ رۆلەي رۆحى بىتەدەر

ئەم لە نىۋ ھەوش و ئەو لە كەلەخان
لە بۆ يەكتىن ھەرچىكيان باران

كەس رەحمى نەبوو گوڭيان پىتەدان
مولاقات مەمنوع بوو بەرخى زىندان

مەر كە ئەيزانى ھەرچى تىكۆشى
بى سوودە، ئەبى كابان بىدۆشى

کهس نییه له خوا و ویجدان بترسئ
دادی ههژار و فهقیر بپرسئ

گوئ لهم هاواره، کهږ و کهساسه
ههتا شیرى ئه و ئهچیته کاسه

به ناعیلاجی جا له ناله کهوت
فرمیسک له چاویا تکتک دانه کهوت

بهه حاله وهستا تا کابانوو هات
بازهم هه وهستا تا نۆرهی ئه هات

ئهمجا کیشرایه سهر کاسه به شەق
شیریان دۆشی و مهکی بوو به چهق

لهم کاتا ریگای که له خان باز بوو
به رخی دیلکراو به دایکی شاد بوو

زۆر به تاسه وه کهوته ری به پرهوت
هات به دووچوکا و له دایکی هه لکهوت

وهختی که مهکی دایکی گرت به دهم
روانی چهق بووه، دۆشیاوه سه رجهه

به رخۆلهی ناکام هه لسا یه سه رپا
رووی کرده دایکی و وتی: مه رحه با

پرسیاریکم ههس راسم پی بیژه
مه لئ رو له کهم نه فامه و گیژه

ئايا دايكاني ئەم سەر دىيائە
رەھىم و بەزەيان ھەرۈەك تۆ وايە

بەختى كام رۆلە ۋەك ھى من رەشە
كى ۋەك من لە ناز دايك بى بەشە

ھەرۈەك فرە سات ناكەومە بىرت
ژەمىكىش نەبوو تىر بىم لە شىرت

مەر وتى رۆلە فامت بو وايە
سەرتاسەر دىيا ھەمووى ھەرۈايە

كارى سورشت و دىيائى غەددارە
چىنى بەش خوراو، چىنىك زۆردارە

ئىمە ژىردەسەي پىلان و داوين
كوشتەي خوين مژ و بەدبەختى ناوين

بنە و بنەچە، ھەموو ھەژارەين
دىلى سەرپەنجەي كاك ئىستعمارەين

ئەمن چى بىكەم لە پوورە خوشتى
شىرەكەم ئەبا و بە شەق ئەمدوشتى

ئەمىشە باشە دەردى گرانتر
ۋالە رىمانا فرە خراپتر

سالى دوو كەرەت تەۋاۋ جوان و پاك
ئەمانبىر نۆ بو بەرگ و پوشاك

لهودوايش زانيان ئهوا پير ئهبين
ئهماندهنه دهس قهسابى بىدين

بى بهزه و رهحم سهزمان ئهبرن
به كاردى دهم تيز سكرمان ئهبرن

هيشتا هر زينووين پيسمان ئهكه نن
ليباسى زينمان له بهر دائه برن

ئاغاي پاره دار له گوشتمان ئهبا
هه ژاريش ئيتربا به زگيا دا

به رخ وتى: دايه! جا مادهم وايه
با بچين بو جى كه پياوى تيايه

مه پ وتى: رو له وازم لييتنه
جه حارم زوره دهردم مه دويته

بو لاي ههركهس چين رو له به مهرگت
دواى بهينى ئه ويش ئه بى به گورگت

ئهمه نيشانهى دونياى غه داره
هه رچى هه ژاره تيكهى سه رداره!

پیری دەسگیرم سەرکۆماری دین
سەرچاوهی کانی سازگاری ژین

رانمای شهقام بو شاری ئه‌وین
تاقانه‌ی نازار بنه‌ماله‌ی دین

له قاپی تۆدا هه‌رکه‌س جیی ده‌سکه‌وت
به باده‌ی عه‌شقی ئه‌زه‌ل سهرمه‌س که‌وت

سهرخۆشی وه‌ها بی‌خود له هه‌ستی
وازه‌یتەر نییه له مه‌ی په‌ره‌ستی

له‌و بی‌خودیا ئه‌چی بو هه‌ستی
ئه‌نیته ژیر پی، گشت به‌رزی و په‌ستی

بو سهرکه‌وتنی کۆشک و سه‌رای غه‌یب
خزمه‌تکارانی بی‌ریا و بی‌عه‌یب

تیپ‌تیپ عازمی خه‌لوته‌خانه‌یه
شانانی فریشه‌ته پله‌کانه‌یه

شانازی مال و ملکی ته‌ریقه‌ت
شاره‌زای دۆل و شیوی شه‌ریعه‌ت

خۆ منیش به‌ینی به‌یعه‌تکارت بووم
له ئاسانه‌که‌ت خزمه‌تکارت بووم

۲۴. چه‌زه‌تی شیخ عۆسمان سیراج الدینی ثانی پی‌نوستیه خه‌لاتی شاعیر ئه‌کا و فه‌رمی: پی‌نوسه که تاقی که‌روهه بزانه باش ئه‌نووسی، شاعیر له تاقی کردنه‌وه‌ی بنوسا ئه‌م شیعرانه‌ی بو دی.

نابئ بگهیین به عیلم و عیرفان
هەر پینووسه کهت بخه مه گیرفان

تۆ که سه رتاپای قامه تت نووره
ئه فه رمووی ئیستا فلانی دووره

هه رچه ن له حه لقه ی به زمت من دوورم
به لام هه ر ماوه فام و شعوورم

پینووست رازی دلام ئه نووسی
چاوم به فرمیسک دوریت ئه خووسی

هه رکات ئاره زووی خزمهت بیته بهر
له لوله ی دهروون دوکه ل دیته سه ر

رجام ئه وه یه شای شیرین که لام
له بیتر نه چم، باقی والسلام

عەيش و نۆش

تازەم زانیو، عینوان ئەفرۆشی
ناسک و نۆلو مندالی
دوو شەوان بە حەلالی

هەندە بە عەیشی، چەندە بە نۆشی
خرخالی خرخالی
کیژی شەلا تۆم بوايە

ئەستێرە ی ئاسمان، پرشنگدارە کەم
بە تیری موژە ی چاوی
گیان دەرنا بەم لە راوی

هەلاویژە کە ی، زۆر نازارە کەم
بە ناخوونی لاکاوی
منی خستە نیو داوی

لات ئەدرکی نیم، تاقە گولە کەم
وێک مانگی چواردە شەوی
دل و ناوک ئەکەوی

هەلیم کە هاتی، دەردی دلە کەم
بە لام وەختی هەلاتی
زوان بە سرا و چاونوقاوی

ریکمان خستایە، بەزمیک سەر بە خۆ
هەروێک جووتە زین و مەم
دەس لە مەم و دەم لە دەم

خۆزگا بو جارێک، تەنیا من و تۆ
لە چیمەن و گوێی ئاوی
بە ئاسوودەیی تاوی

داره بن

داره بنیکم کـز و بی چاره
بو خوم رواوم لهو لانزاره

لق و پوپ وشک و گه لا نیوه زهره
ئارامم نییه له بهر ژان و دهره

له ناو دارانا من چاره ره شم
هه موو برینه سه رتاپای له شم

جیگای ژیانم و له لاپاله
مولگهی پاتاله و ریگهی ئازاله

هیشتا نهام بووم، شک و گه لا شین
زور شایی به خو، هیوادار به ژین

پییم و بوو ژیان گشتی شادیه
ئه له ریام به شنوی ئه و ئازادیه

لای من درو بو زوردار و بی زور
بوم ئه فسانه بوو بزنی چرو خوور

به لام زهمانه باش تیگی یاندم
لهو خه وه خوشه م زوو رایپه راندم

بزن قرتانی سهه و گو یلاکم
گیسک ئه یکروشت پوز و لوولاکم

بوو به بهه فری شیاوی و نهام
جیا له چهند ره گییک له هه ردا نهام

له ناوی بردم شه‌مامی وا جوان
پشووشی نه‌دا به بلویری شوان

زانیم به‌زه‌یی ناویکه به‌درؤ
تا بزن هه‌بی هه‌ر سیسه چرؤ

گه‌لیک سالی دیش ئه‌روام دووباره
ته‌ماشام ئه‌کرد ئه‌مسالیش پاره

به‌لام هه‌رديسان له سه‌رخؤ هی‌دی
هو‌مید به‌هیزتر، له نا‌هو‌میدی

تا هه‌لمئه‌دا هه‌ر ئه‌خورامه‌وه
زۆر به سه‌ر سه‌ختی هه‌ر ئه‌روامه‌وه

له ده‌رفه‌تی‌کا هه‌لم وه‌ده‌س خست
دور له مه‌ر و شوان بالا چووم بست‌بست

روام هه‌ر روام بوومه گه‌وره‌دار
داری به‌هره‌دار، بی ئه‌رک و ئازار

نه چقلم هه‌لگرت، نه ریگر له که‌س
هه‌ر شین ئه‌بوومؤ زۆر ئه‌بوو مه‌به‌س

هه‌ر سال به‌ره‌و من بای ئه‌دایه‌وه
خه‌لفم به‌قه‌زوان ئه‌پازایه‌وه

کیژ و کورپان شوخ، منالانی وورد
میوانم ئه‌بوون قه‌زوانیان ئه‌برد

خه‌لفه و میوه‌که‌م، دیاری ده‌زگیران
پیره‌که‌م ئه‌بوه ته‌زییحی پیران

له حیلکه و گه مان له خرمه ی ده مان
گهش ئه بوومه وه و خه مم ئه ره وان

ده شنیامه وه له گه ل شنیای ئه و
سه رخۆشمی ئه کرد قاسپه قاسپه ی که و

روژیک هه شته می سیهه م مانگی سال
روانیم وا له دور، پیاویکی خوین تال

دابوو یه بهر پال به ره و من ئه هات
ههنگاو یک ئه نئ و دوو جار تل ئه دات

به ئوحو ی ئوحو ی و به لغم فری دان
به ئاره ق سرین، چلکن و بی دان

گۆزه له ئاوئ، ئه م ده س بو ئه و ده س
نۆبه ی پی ئه کا به دوو سی نه فس

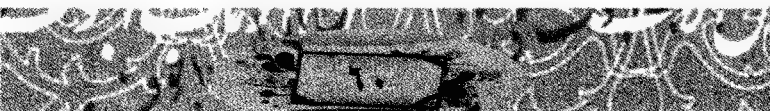
یه خه دادراو رانک و چۆخه شرپ
له خو ی به ستوه پر جه والئ قورپ

ته شو ییه ده مپان تاز ه ده مه زه رد
به که مه ری ه وه بو ئازار و ده رد

هه ناسه برکی گه یشته لای من
سه یریکی کردم وه ک سه یری دوژمن

کۆله قورپه که و گۆزه له ئاو ی
له ولاره دانا به چه په ساو ی

پالی پیوه دام کیسه و قلیانی
له بهر، پشتینی شری ده رهانی

ئەوسا قلىيانى لە تووتن پەر کرد
بە پىف و چەخماخ ئاگرى ھە لکرد

مژىكى لىدا و لەقاندى سەرى
تۆزىكى روانى لە دەورووبەرى

ئەم مژتا ئەو مژ، دەس لە بنا گوئ
ئەيلۆران دەو بەندى كۆنە و نوئ

دەم لە ناو دەم و دەس لە مەمانە
وہلئ بئ، خانم بئ، سیاچەمانە

لە ناکاو ھەستا و لە بەژنى روانىم
زانىم، پەيدا بوو، دوژمنى جوانىم

دەستى راستى کرد وەبەر پشتىنا
لە لای پشتەو تەشوى دەرھىنا

بەرەو بنجى من ھات بە رووتالى
میشكى گەنيوى لە وىژدان خالى

قەلتووبرى کرد بەژنم بە تەشوى
دادى بىچاران چۆن ئەگاتە گوئ؟!

گەليک برينى گەرەى لئ کردم
لە ژان و دەردم سەيرە نەمردم!

تۆپە قورپكى ھىنا ھەلشلاو
شلى کردەو بە لاويچى ئاو

كاسەى قورپى کرد لە ژىر برينم
ئەيگوت ژانى تۆ ھۆيە بو ژينم

له چۆل مامهوه بهو لهشی پر زام
به هیچ کهس ناگا هاوار و نزام

له لای چهپهوه له لای راسهوه
فرمیسک و خویتم ئه پڕا کاسهوه

کاسه گل پر بوون له خویتاوی من
دلۆپه ی برا ئاوی چاوی من

پاش مانگی کابرا هاتهوه بۆ لام
وهک جاری جاران سه رنجیکی دام

ته نه که ییکی شکاوی پی بوو
له چواردهورم چهند کاسه ی لی بوو

به م دهس و بهو دهس خیرا دهس و برد
خوینه که ی منی له ته نه که کرد

که زانی زۆره، زۆر گه شایه وه
به ههنگاوی توند بۆی گه رایه وه

خۆی رۆی و خوینی لهشی منی برد
نازانم بۆ کوئی، یا خو چی لی کرد؟

ئیتتر ئهم حاله له من بوو به باو
بوو به ژيانم وه کوو ههوا و ئاو

ئه وه پیشهاتی ساله و سالمه
هه موو به هاران ئهمه حالمه

خوینی لهشی من ئه گرن و ئه بهن
ژینی خۆیانی پی دابین ئه کهن

بیر نابهن منیش خِوی ژیانم
بو ئازارم ئه دهن خو بئ زیانم

ئوه کهی دینه و بهزه و ویزدانه
بوچی شیوهنم جیژنی ئه وانه

کئ ئه لی به وهش وازم لیدینن
روژیک ئه مبرن و ریشهم دهر دینن

پاش ئه وهی خوینم نه ما بیمژن
یک به دووان ئه لی برۆن بیکوژن

تهوهر به دهست و بیور له شانی
گوریس له پشت و هه مبانه نانی

تفهنگ دستیک و چه ند نقه و مپرین
زۆرم بیستوو تهقی دار برین

دهمکه ن به خه لووز یان به باره دار
دهمبه ن به دیاری بو پیره ژن شار

ئیسـتا ده بینم وا خو له می شـم
که وتوو مه بهر پی و ئاخ هه لئه کی شـم

شەرى ئىران و ئىراق

هەشت سالى لەمەوبەر، كافرىكى خول
سەرى لىشىواو، تەوقى چوھ مل

بىچاوساخ كەوتە ھەنگاو كويىرانە
وھك بو ئەوين دار چۆلە و ويىرانە

بە خيالى خوى سىكزلى پىپان
پاش رەزا چۆلە و ويىرانە ئىران

ئەيوست كە بو خوى ناودەربەينى
گوايە لە ئىران تۆلە بستينى

بە شەپ فروشتن لە تەك ئىرانا
ناوى دەربىكالە نىو جىهاننا

كەس نەبوو بلى داكەوھ بو خۆت
گۆر ھەلمەكەنە بە دەس خۆت بو خۆت

خۆت بو ناگىرى تۆ لە مەسافا
مىشولە، مەچۆ بە قولەى قافا

ئاخۆ بە چى تۆ خۆتت خول داوھ
بە چ زۆرىكو ئەسپت تاو داوھ

نە خاوەن تەگبىر، نە داراي نامى
نە رىويە پىرەى، نە مامە سامى

ئەگەر بەمانۆ شانازى ئەكەى
بزانە تەك دەم شىر بازى ئەكەى

بو وا وەرەقەت لەلا گۆرپاوھ
مام سام و رىويش ھەر دوو دۆراوھ

له سه رزه مینى پاکی شه هیدان
و شتر تاو مه ده سه رخړى گوئ پان

هوشت له خوټ بئ نه خریته که ناو
له ژین سه ر ئه دا لافاوى خویناو

فرب ناو مه خو ناوت سه دامه
واته ی ناوه که ت خوین پړیژ ته مامه

خوینی ئه رته شی به تو نارېژئ
مه ر لوتی ده رویش، غه یره ز تو بیژئ

نارېژئ به تو بئ موخى نه فام
خوینی ئه رته شی و سوپا هی ئیسلام

نارېژئ بئ ته گبیر بئ پړاویژ بئ بیر
بئ پشتیوانی هاوړییه کی ژیر

هانى دا بریک تکریتی عه ره ب
که وتنه ریگا به شه وق و ته ره ب

روو وه بی شه لان شیړانی ژیان
وهک یه کئ بیزار بوو بئ له ژیان

واته هه ریمی سوپای ره زمه نده
ئهرته شی به هیژ دوژمن کوشه نده

دوو سئ فروکه ی خسته رووی هه وا
چه ن راکتیکیان بئ هه ده ف تووړا

وايزانى ئیتر به م دوو سئ بؤمه
مه لبه ندی ئیسلام به خویناو گوومه

سنووری شکاند به جه سورانه
به پیی خوئی هاته نیو قه سابخانه

رهزمندهی ئیسلام که وهختی روانی
دوژمن که وتوته سهر رهجه زخوانی

سه دام و به عسی ههر دوو به پهله
به پیاله ی ئاو، که وتوونه مهله

خوینی سپاهی له تهک ئه رته شا
له نیو قازانی غهیره تا جو شا

پیاوانه هه لسان قۆلیان هه لمالی
وهک لافاو درک و دالیان دامالی

دوژمنیان شکاند ته و او به گشتی
یا به دیل گرتی، وه یا خو کوشتی

سه دام که زانی و اهه و په سه
نه هیزی وهستان نه چاره ره سه

پهنای برد به سولح یا بو که یخوا
هانا بردن بو پیاوی خیرخوا

ریخراو نه ته وهی یه کگرتووی ولات
خویندن قورئان و هه دیس و ئایات

چوون بو که ربه لا، نه جه ف، کازمه یین
راویژ و ته گیر، تهک فه هه د و حه یین

چوونه مزگه وتی شاری خانه قی
بو نویژ خویندن به منافقی

تا قەتە نامەى ملەل بو ئاشتى
ژمارە پانسەد و نەوهد و ھەشتى

دەرچوو بە شویتیا کرا ئاوربەس
ئەمجا سەدامى خوین پېژى ناکەس

جا سەدام چونکوو خوانەناس بوو
لە و ترس و لەرزە کەمى خەلاس بوو

کەم کەم گەرەکیە باقى بسینى
بە جوړىکى تر تۆلە بسینى

نافامى ئەگەر خولاسەى کەلام
مل رانەکیشى لە عاستى ئیسلام

ھەموو زیاوەس ئەم قیڤرە قیڤرە
"ماسى ھەر وەختى بیگری تەرە"

لە بو تەلەیه کە پێوہ بووہ
ریگای فەرارى والى وەن بووہ

کله یی و قه سه م نامه

یا حه یی داوهر، یا حه یی داوهر
یا دروسکه ری جگه ره ی شاوهر

یا روختنه ری بنه ماله کان
سه رگه وره و ره ئیس گشت به تاله کان

یا کوژینه وه ی ئاوری وه جاخ
یا روشن که ری تالی قورمساخ

که ریمی که رساز کار به دهس آسان
چهند خانه دانت له برسا تاسان

چهنده سه رچاوه ی روونت کویرۆ کرد
چهن میره مالت سه روژیرۆ کرد

چهن فیله سوووفت مراند له داخا
دهستی چهن ژیرت چه قان به زاخا

چهن زانا و ئه دیب، به داخه وه مرد
تو خوا پیم بلی، بزائم چیت نه کرد

به خوۆت ئه که وئ سا حیب ده سه لات
فه وتانی نه حیب، ته ره فی به لات

هیچ کهس ناتوانی وهک تو کار بکا
خه لیفه حه بیب فی ری غار بکا

ئازا حيز ئەكەي، حيز ئەكەي بە مەرد
دەسلەت ئەدەي بە پياوي نامەرد

شاخ ئەدەي بە كەر، بزن كۆل ئەكەي
فاسق دین درووس، حاجی زۆل ئەكەي

كار ئەسپیری بە سەگ و سووتک
ئەمانەتی دووگ، ئەدەي بە کتک

دەس پەنجی فەقیر ئەدەي بە زالم
دادی ناپرسی، هەرەس بە مالم

نەجیب و شەریف بیکاری ئەکەي
لە چلەي زستان بی داری ئەکەي

عومریکی دریژ من هەولم داوہ
لە فرمانی تو سەرم سوپماوہ

ئەوہی دلی بو ئەولاد بجۆشی
پیی نادەي ئەگەر دنیا بخرۆشی

یا ئەگەر پیتدا زوو لیی سناوہ
بە وەجاخ کویری سەرت پیتاوہ

ئەوہ تو ئەیکەي نایە لە هیچ کەس
کەس کەي بە ناکەس، ناکەس کەي بە کەس

ئەوہ ئەیکەي تو، وا لە بەر پیتە
من بمکردایە ئەتوت پیم شیئە

قه سه مت ئه دهم ساحیب ده سه لات
به هه موو لایه، له رووی سه ریسات

قه سه مت ئه دهم به تالی زاور
به قولتهی دیزه له سه ری ئاور

به فره ریسی و چه ناکه ی شکاو
مارفی ده م له ق، بی وهخت و ناکاو

قه سه مت ئه دهم به مانه هه موو
به سه ر و گو یلاک "که ری ناو په موو"

ئه وه نده ی تۆزی ره حم به حال م
گه شه یه بده ی به پرژ و بال م

سوار ماشینم که ی تی کۆشم به ده و
له ده ربه ن دزلی تفهنگ خه م له که و

ئه مجا له دزلی له بهر مال حاجی
وه رگرین ماست و هه م نانی ساجی

له و دوا سه رکه وین به چه ند کشه فش
له کۆلانه که ده س که ین به کش کش

له و دوا جی بیلین مه یدان گولاله
نه وه ستین یه کشه ق هه تا که ماله

له به ینی ری دا له خوار و له ژور
شه ش هه و نی ره که و خه ین له ته وتلور

ئەمجار سەرکەوين بۆ پۆپەي لووتە
دووربىنىى بخەين لە بانى تەتە

لەودوا جادەكە سەربەرەوخوارە
نەوەستىن ھەتا سەر ھەوزەلارە

لەوئ پشووئە، كەبابئ، ئاوى
بئئەلاقە بين لەم دنيا تاوى

داخی داخانم

یاران رهفیقان شین و زاریمه
له بو رابوردووم بیقه راریمه

دلله کۆس که وتووم هر له سهر شه و قه
به لام به دهنم سهری لی ته و قه

وهک ههرزه کاریم دللم به هه واس
له بو له زایز دایم به ته ماس

داوام لی ئەکا به له حزه و به ئان
له بهرگ، له کردن، له خواردن، له نان

ئهمما وجوودم باش تیشکاوه
قوووه و توانایی کاری نه ماوه

قوووهی جسمانیم له لا بر اووه
له هه موو شتی هر دهمم ماوه

ته نیا زبانم وهک جارن ماوه
بو زهمی خه لکی ته واو پاراوه

زه می پی ئەکه م هه تا بتوانم
چ باکم له دین، یا خو ئیمانم

ئهیهو دهمیکه دینم نه ماوه
ئیمانم له سهر ...م داناوه

داخی داخانم بو جاری جارن
ههرکه سم ئەگرت وهک گیسک ئەبیارن

داخی داخانم بو ئەو زهمانه
عهیبم ئەیقور و سکاند ههروهک یه کانه

مالم هه‌میشه پر ژنه تۆراو
له حاشاکهر و له ته‌لاق‌دراو

جوان و ناشیرین له هه‌راو و ته‌نگ
ئاس و قسر، بی‌هه‌را و بی‌ده‌نگ

له ده‌ورما بوون، خۆم خاوه‌نیان بووم
دایم ئاماده له خزمه‌تیان بووم

دایکی منالان خۆی ده‌لالم بوو
جار‌جاریش بو‌خۆی وه‌ک پی‌چالم بوو

بو ته‌لاق‌که‌وتوو، عه‌لی جاشم بوو
کرایه‌که‌ی ئه‌و وه‌ک مه‌عاشم بوو

له‌وانه موحتاج به جاش کردن بوو
هه‌رکامیان جوان و خر و خرپن بوو

دامنه‌نا بو خۆم، عه‌لی به حه‌ق بوو
نیگای کردایه پر کۆلی شه‌ق بوو

وه‌ختیکیش بو دار ئه‌چوه ئه‌و هه‌رده
له جیگای ئه‌وا ئه‌چوومه په‌رده

به‌رخه مه‌ره‌که، سیوی ده‌سم بوو
بیوه‌ژنه‌کان هه‌موو که‌سم بوو

حه‌بیه ناوی له دوخمه مابوو
ماوه‌ی چهند سالی له سیغه‌ما بوو

بە گوێرەى ئایەى كەلامى مەجید
 ھەییە و نامرى، زیندووھ شەھید

ناوى لە چوار پیت بو دانراوھ
 ھەریەك نیشانەى یەك شیوھ و ناوھ

شینى شەرافەت، ھائى ھیدایەت
 یائى یەقین و دالى درایەت

شینت یانئ ھا خاوھن شەرهفى
 پەیرەوى ھەق و باتل تەرەفى

پیتى ھا واتە ھادى رپى ھەقى
 لە بو رپى تارىک ھەروەك شەبەقى

یاء، یانئ یەقین ئەم رىگا پیا چووى
 ھۆیە بو ئەوھى نامرى و زیندوووى

دال ئەلئ شەھید خاوھن درایەت
 ئەم رىگا بگرە ئەگەى بە پایەت

جەزای خزمەتتان بو کەس نادریتۆ
 مَن قَضَى نَحْبَهُ^{٢٥}، ئیوھ ئەگریتۆ

به رخۆله

له دهوله تخانه پياويكي دهغه
كۆمهلي مهري مل سوور و كهژهل

له ناو گه ورپيكي دار و ديوار شر
تاريك و بچووك سهرد و بيئاخوړ

رؤژان بو له وهر ئه دران به شوان
ئه بران بو كهژ و دۆل و سهر ههردان

شوانی لاكردار بي بهزه و ويژدان
سهر و گوئي ئه کوتان، به دار، به گوچان

له ژير تاوي سوور، ماوهي شهش سهعات
موليشي ئه دان تا سييه ر ئه هات

به رخۆله وتی: دايه تو له كوئيت
بوچی ديار نيت خو باوهژن نييت

شه وهتا بهيان، بهيان ههتا شهو
ئه گريم بو دووريت ساتي نيمه خهو

بهشي من بوچی زيندان و بهنده
ئه مه كهی شيوهي دايك و فهرزهنده

مهري وتی: پۆلهم! پۆلهي بهريزم!
به نهني جهرگم، توانا و هيژم!

تو خوا پييم بلي بو وا زويري
بوچی ئه گريه يت له چي دلگيري؟

...

تەبىئەت

گەل ھەموو تىڭرا دوشمن پىكەنين
دەسەمل لە تەك شىوھن و گرین

سالى بى بەھار، ھەوتەى بى پشوو
لاو بى زەماوھن، كىژۆلە بى شوو

دارى بى سەمەر، باخى بى گولە
پىر و جوان ھەروەك چۆلەكەى چلە

يەكئى را ئەكا، يەكئى بار ئەكا
يەكئى لە ترسا شارە و شار ئەكا

دەشتى مەريوان بوو بە كەوير
دانىشتوانى گشت مات و زوير

ئەو دەشتە جوانە وەك خۆى نەماوە
رزق و رۆزى ئەو تەواو گۆپاوە

بۆ ھەر كۆى ئەچى وەك ویرانەيە
رەسمى تەبىئەت پىچەوانەيە

مامه‌ی چه‌وساوه‌ی ده‌س پینه‌پینه
ته‌بی‌عه‌ت بو واهل تو به‌قینه

سوچ و تاوانت بو به‌دی‌هیت‌ه
چی بوو واهل تو کرد پر له‌ده‌ردی‌سه‌ر

واه‌ده‌رئه‌که‌وئ قورسای‌ی ژیان
پشتی کردووی به‌که‌فه‌ی گۆچان

گریک نه‌ماوه له‌شان و بال‌ت
هه‌ل‌پرووکاوه خیزان و مال‌ت

ئایا خۆت دیوه له‌نیو ئاویت‌ه
که‌رواله‌تت چهن دلته‌زیت‌ه؟

ناپیاویت هه‌بوو بو خه‌لقی خوا
واه‌توئی خسته‌ناو ئه‌م ده‌رد و به‌لا؟

زانا

ناوتری زانا، بهو ماموستایه
به خه لکی بلی دهرسی زانیاری

زانا ئه وهیه له پیش هه موو کهس
دهرس بدا به خوئی بو ئاگاداری

ئه گهر وای نه کرد ئه و پزشکیکه
که ییوه به عهرش ناله و هاواری

ئه ر زانای، ئه من هه ر به خوئی ئه لیم
که ر نییه که سی، وا بی که رداری؟!

ئه ر ئه لیی به لئ و وه ر ئه گری په ندم
ئه مجا له به ر چی وا به وره فتاری

"ژاکاو" مه به سستی ئه و که سانه یه
به چاک و میزه ر خوئی کردوه دیاری!

بهشی فارسی

خبر تو مهورم ز عشقت سالم با وصل تو
چون مضاعف گشته دردم دگر و نفی جانده

بادوز لعلین لعلیت ز کس معسر تو
مرد ناقص لاف عشق از باب اجوف می زند

پو مهورم ز عشقت، سالم با وصل تو

چون مضاعف گشته دردم یک دل تف می زند

بادوز لعلین لعلیت ز کس معسر تو

مرد ناقص لاف عشق از باب اجوف

دوبیتی

من چو مهموزم ز عشقت، سالمم با وصل تو
چون مضاعف گشته دردم، دیگِ دل تَف می زند
با دو زلفینِ لفیفِ نرگسِ معتلِ تو
مرد ناقص لاف عشق از بابِ اجوف می زند^{۲۶}

تک بیتی

یار مردان خدا باش که در کشتیِ نوح
هست خاکی که به آبی، نخرد طوفان را

۲. شاید بتوان این شعر را اوج کار شاعر دانست؛ دوبیتی کامل که شامل محتوایی عمیق و تصویری قوی است و محمل آرایه‌های ادبی بسیاری است!

روستایی

در اقشار عالم بگشتم بسی
ندیدم چنو روستایی کسی

بلی روستایی همه ساده‌اند
بشاش و جوانمرد و آزاده‌اند

بگفتار بارد ز لبها شکر
به کردار دارد به دلها اثر

همه کار آنها زراعت بود
همه زندگیشان قناعت بود

بنام خدا هستش آغاز کار
به امید او هست دمساز کار

به گاه پذیرایی از میهمان
نظیرش نباشد این میزبان

به بیش و کم روزی خود شکور
مصیبت اگر آیدش بس صبور

رود گر ستم از کسی بر سرش
به یزدان حواله کند کیفرش

به همسایه‌ها مهربانند بسی
فداکاری که نیاید ز کسی

به گاه ضرورت چنان باهمند
تو گویی که کلاً ز یک مادرند

به ایثار اموال و هم جان پاک
سلحشور با دشمن آب و خاک

تو گویی خدای جهان آفرین
جدا خلق فرموده او ده‌نشین

زن روستائی فرشته بود
خمیرش به عفت سرشته بود

همه اوستادند در کارها
درخشنده، زیبا چو استارها

به آزم باشند همه حور عین
دهستانی بر تو هزار آفرین

توان گفت ایزد به صورتگری
زن روستا ساخته چون پری

گل این جماعت جدا پیخته
حیا و شرف را در آن ریخته

عفاف حیا و شرف را بین
به زیر حجاب زن دهنشین

سوای اینکه او خانه‌داری کند
سر مزرعه کشت‌کاری کند

بهنگام شخم زمین و درو
ز مردان به چالاکی برده‌گرو

به هر چه که دارند شاکر بوند
و گر چه ندارند صابر بوند

برو سیر کن و روستا بین
مسلمانی دهنشین را بین

صفات و ادای زکاتش بین
خشوع و خضوع نمازش بین

در اوصاف این قشر پاکیزه جان
بنان و قلم‌گُند و قاصر زبان

حکایت

داشت عباسقلی خان، وطنی
وطنی پر گل و باغ و چمنی

همه جای وطنش زیبا بود
زیر و بالاش پر از دریا بود

بر سرش بود ز دریا تاجی
که ز فیروزه بر آن امواجی

زیر پا داشت چه دیبا فرشی
چه گران قیمت و زیبا فرشی

در دلش پنهی دریای نمک
کوههایش همگی سر به فلک

یک طرف کوه دماوندی بود
یک طرف رشته‌ی الوندی بود

در آن جایگه هم جاه و کوه و درخت
خورده پیوند به همدیگر سخت

دست بر دامن جنگل زده کوه
برده دل را ز جلال و شکوه

آب دریا بزدی گاه به گاه
بوسه بر پای گل و سنگ و گیاه
دخترک رخت تنش رنگین بود
دامنش چرخى چين در چين بود
نرم نرمک قدمی برمی داشت
در دل مزرعه شالی می کاشت
هر گه که به سويش چو نظر می کردی
باغ جنت به نظر آوردی
شهر شیراز پر از راز در آن
حافظ و سعدی شیراز در آن
شهر گل، شهر ادب، شهر سراب
شهر موسیقی و آواز و کتاب
وندرو آنجا می کرد دخترک شیرازی
با دل عارف و عامی بازی
هر چه با او بخوری فالوده
نشود دامن او آلوده
آن طرف خطه‌ی خوزستان بود
همه جایش پر نخلستان بود

برده دل از همه کس کارونش
سر به سر سبزه‌ی پیرامونش
آن طرف دیگر به جلال و به شکوه
بود جاری به زمین از سر کوه
پر دریا از بلسم‌رانان بود
سرخوش از زمزمه‌ی آنان بود
عصرها بر سر پل پیر و جوان
شادمانه گذرانند زمان
مشرق و مغرب آن مطلوب
وطنی که همه جایش همه خوب
بس که ثروت در آن کشور بود
واقعاً مرز پر از گوهر بود
روی خاکش همه جا معدن و کان
زیر خاکش همه جا نفت روان
ته دریاش پر از مروارید
روی دریاش پر از قوی سفید
وه عجب آب گوارایی داشت
باغ و بوستان مصفا‌ی داشت

سال ۸۴ می آید

نه دگر بوی یار می آید
نه دگر بهار می آید
هر طرف رو کنی تو در هر جا
بوی جنگ و فرار می آید
موشک مرگبار می آید
سال ۸۴ می آید

شده دنیا همه جنگ و جدال
همه خلق جهان شده بیمال
حق بیچارگان شده پایمال
تا گروهی بهم رساند مال
عید سرمایه دار می آید
سال ۸۴ می آید

هر ابرقدرتی ز یک طرفی
می زند تیر خود به یک طرفی
تو که از بهر نان میان صفی
گر بجنبی ز تیر او تلفی
تیرش از هر کنار می آید
سال ۸۴ می آید

رهبران مثل افعی کژدم
نیش‌ها می‌زنند بر مردم
دلشان رفته پیش بمب اتم
کرده از این میانه خود را گم
جنگ سوم به بار می‌آید
سال ۸۴ می‌آید

هر ابر قدرتی شده حامی
بهر حفظ رژیم شاهنشاهی
تا کند قتل عارف و عامی
بدهد نفقت را به آرامی
نفقت‌کش‌ها قطار می‌آید
سال ۸۴ می‌آید

چشم خود شه حضرت ریگان
خانم تاجر، فلان، بهمان
هم جنس آندریف و میتران
ز آنچه نابود می‌کند ایران
پشت هم مستشار می‌آید
سال ۸۴ می‌آید

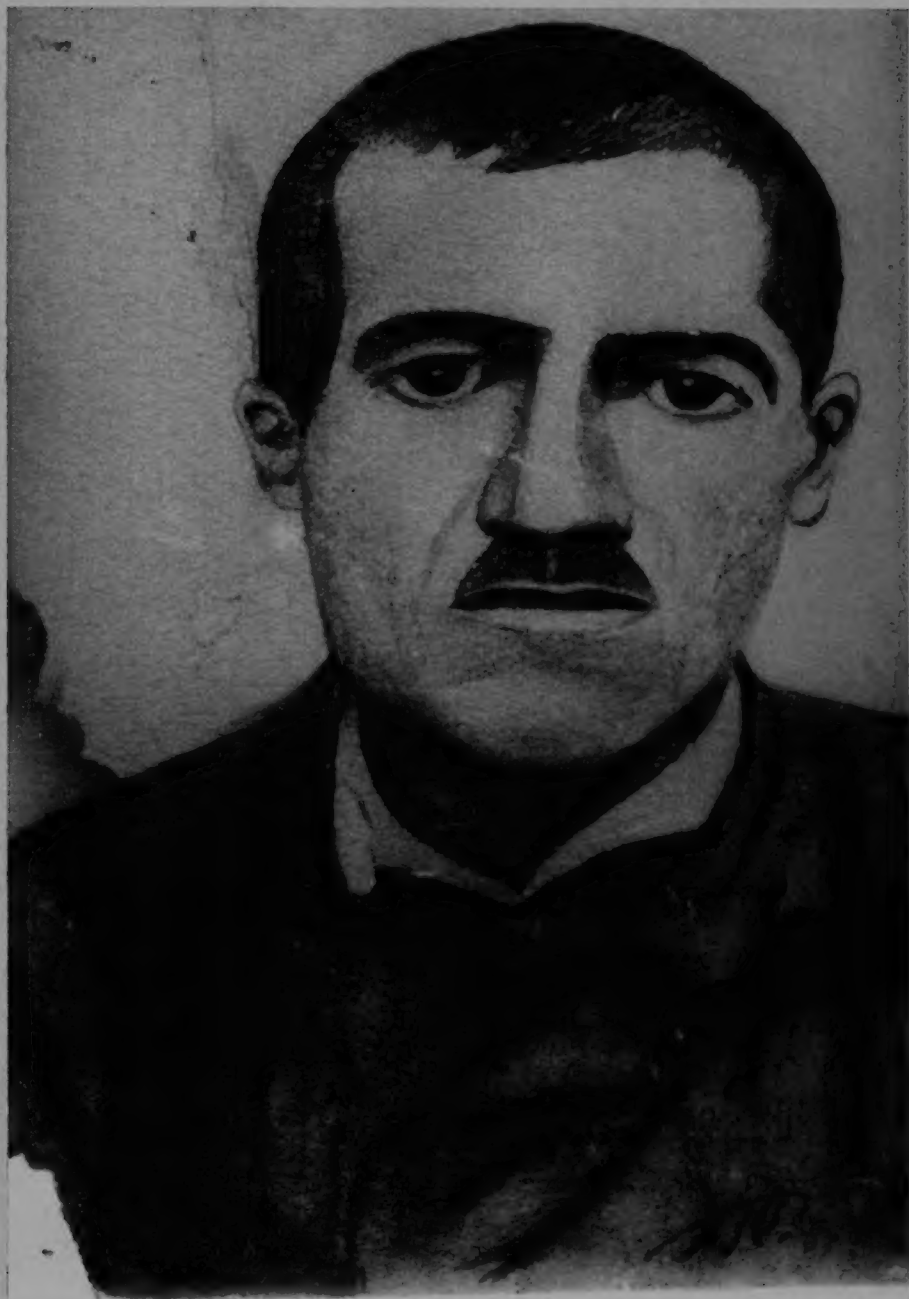
عیش و عشق

چندہ بدیشی چندہ بدوشی
 خوخالی خوخالی
 کز شہلا توں دای
 کہ لاویرہ کی نور نازارہ کہ کم
 بہا صوفی لا کادی
 نہ خستہ نہ کز
 بزم بہ نہ چیری دای
 کہ قلم کہ هائی ، دہ دہی دہ کہ کم
 بہ نام دہ حق دہ لائی
 روان بہر و جا و نواز
 خور کا بوجار کہ نہ نیا مژ تر
 نہ بیمہ نرنگی آوی
 دہی لہ مو دہم لہم
 تازہم رازیدہ عنوان کہ فروشی
 ناسک و نو منائی
 دوشہ وان بہ صلائی
 کہ سیرہی عاسان پر شنگ دہ کہ کم
 بہ تیری شری جادی
 گمان دہ زماں دہ دای
 دہت بہ بیان بہ دہم ، ناسک کہ کم
 دہ مائی جوارہ شری
 دہ نازاک کہ دہی
 دہ مائی حنائی بہ دہم دہی
 بہ آسودہ دہ دای
 دہ روک جوم زینہ دہم

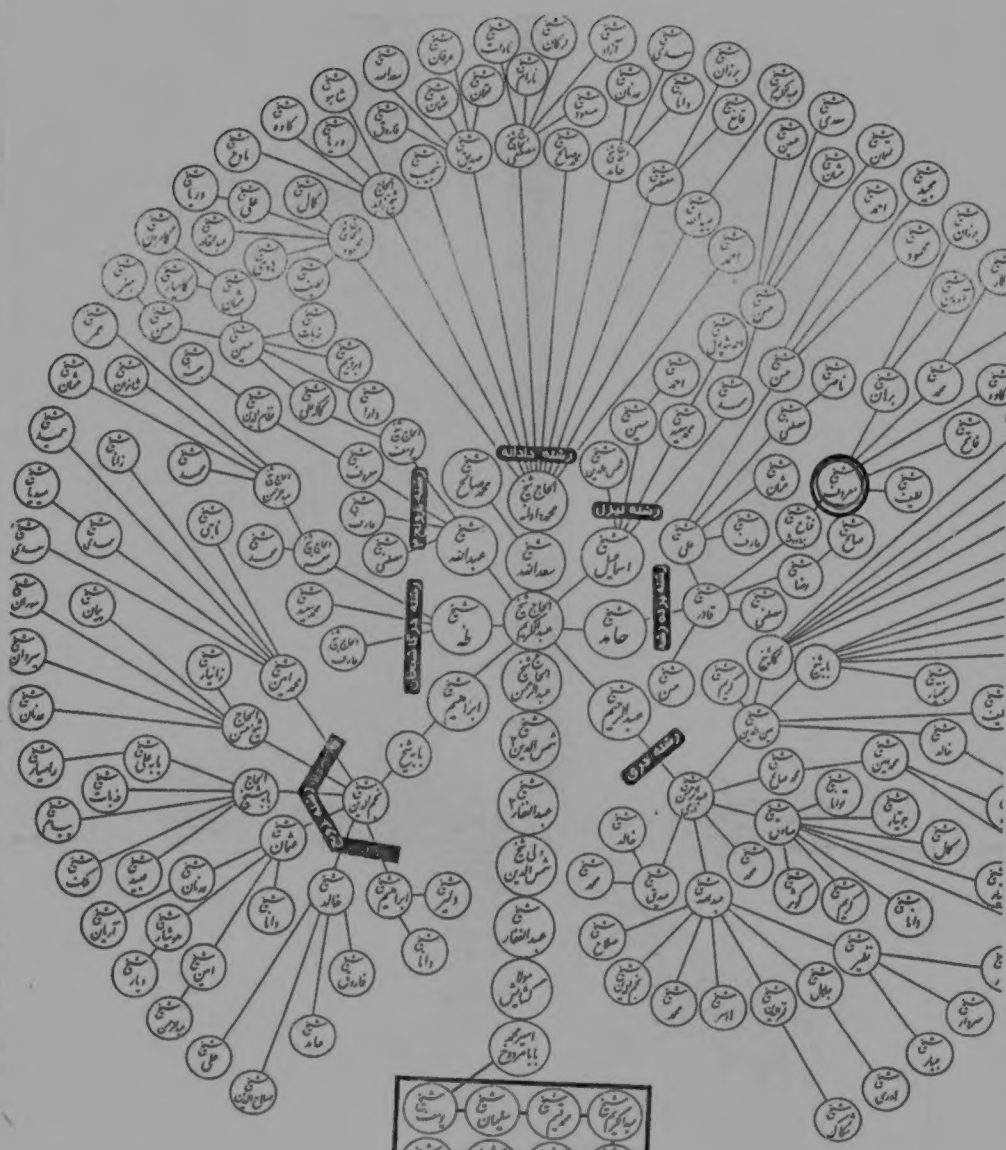
تیبیبیہ ک:

شاعری ناسک خہ یال، شیخ حہ مہ مارف، و ہکوو لہم شیعری سہرہ و دہ دہرہ کہ ویت
 داہیتہر بووہ و بہ بہر چاوگرنتی توانای زمانی کوردی بو ئاوازہ کانی تایبہت بہ خزی،
 چوارچیرہ و قالبی شیعری نویی داہیتاوہ۔ بڑیہ ئیمہیش ئہم شیعرہ مان لہ لاپہرہی ۵۷ دہا
 و ہکوو دہقی نووسراوہ کہی شاعیر داناوہ، تا ئیمہی کوردیش بہرومان بہ ہیژی
 داہیتہری خومان لہ ہموو ہوارہ کانا پتہ و تر بیت۔

خوالیخۆش بوو "حاجی فه تحوللا تارام"، سالی ۱۳۴۲ کۆچی مه تاوی

نموونه ی وینه کیشی شیخ حه مه مارف

شجره سادات حسنی مردوخی

رشته درگاه شیکان

- // نازل و کانی میران
- // زونج
- // دادانه
- // دری
- // برده رشه

کو کرده و ریگخزای
محمد بن حسین مردوخ
والدینشدهای شاهان مازندران
سالی ۱۲۸۱ هجری

